

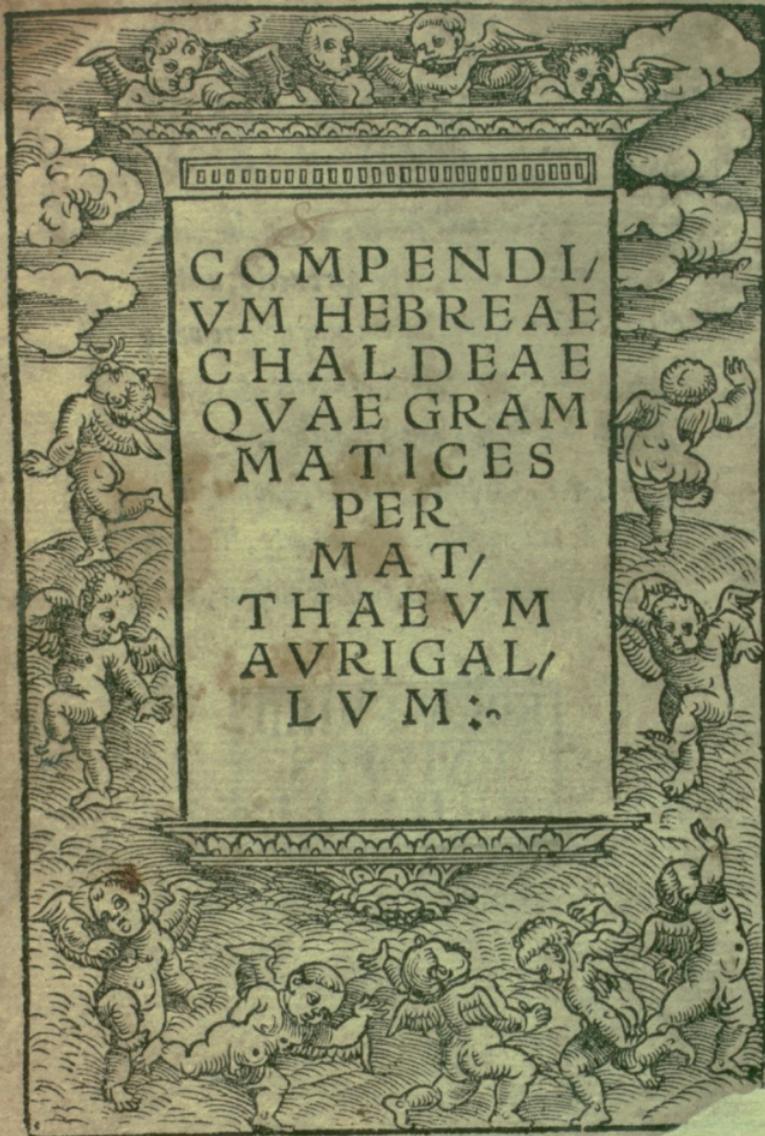
Ex Libris
D. Guil. Gesenüß.

A. 663.
O.

COMPENDI/
VM HEBREAE
CHALDEAE
QVAE GRAM
MATICES
PER
MAT/
THAEVM
AVRIGAL/
LIVM:

DE ELEMENTO-
RVM APVD
HEBREOS DI-
VISIONE.

Elementa diuiduntur apud
Hebreos cum in Literas tū in
voces, Litere alphabeti sunt figu-
re, voces vero notule adiunctæ.

DE LITERIS
HEBRAEO-
RVM.

Hebrei tantum duabus & vi-
ginti literis vti solent, quas
contra latinorum græcorumque
consuetudinem & scribunt & le-
gunt.

a ij

De figuris

AD D. GASPAREM GLACIVM
MATTHAEVS AVRIGAL.

Si cupis Hebre.e, coelestia grammata, lingue,
Si sacra, uis Solymis pingere uerba, notis
Si cupis ætherei, quid habent bene noscere uates
Si uis uera, pium, scripta docere, gregem
Limosa, noli latices haurire, lacuna,
Si sapis, e liquido præbibe fonte magis
Ac lege de tali, quem scripsimus arte, libellum
Sic breue comperies, candide Gaspar, iter.

KOEN. FRIED.
UNIVERS.
ZU HALLE

Resch	Cuph	Zadi	Pe
R	Q	Z	P
ר	ק	צ	פ
	Taph	Schin	
	Th	S	
	ת	ש	

Porro ש duplicem habet pote-
 statem cum puncto ך׳ in dex-
 tero cornu sch valet sic שׁ, cum
 ך׳ autem in sinistra parte est
 s simplex hoc modo שׂ.

DE DIFFEREN-
 CIA LITERA-
 RVM.

Litere partim vocales partim con-
 sonantes nominantur. Vocales
 a iij quidem

DE FIGVRIS NOMINI-
 BVS ET POTESTA
 TE LITERARVM.

Daleth	Gimel	Beth	Aleph
D	G	B	A
			
Cheth	Zain	Vau	He
CH	Z	V	H
			
Lamed	Caph	Iod	Teth
L	C	I	T
			
Ain	Samech	Nun	Mem
A	S	N	M
			

Nonnullæ literarū figuræ in-
ter se ualde similes apparēt,
vt ב & כ, י & ו, ה & ח, ס & ש
ז & ד, item ת & ט, proinde vi-
su accurato potissimū opus tibi
erit ad discernendum formas ear-
undem quo minus in ipso statū
(vt aiunt) limine inpingas.

DE COGNATIO- NE.

ITEM, non paucae quæ a natu-
ra plurimum habent affinitatis,
crebro transeunt in affines, sed
ita tamen ut neque singulæ in sin-
gulas mutantur, verum cognatæ
a iiij tantum

quidem numero sunt quatuor
ע & ו א ו י Consonantes vero xvij.
ב ג ד ה ו ז ח ט כ ל מ נ ס פ צ ק
ת & ש ר , ex vocalibus י & ו nō se-
cus q̄ i & u apud Latinos in cō-
sonanciū potestatē interdū abeūt.
Porro hę quęque literę ע & פ מ נ
in calce dictionū sic semper reperē-

untur י & ת ר ב ז ת quę
tamen a prioribus neque prolaci-
one, neque potestate, sed figuris
tantum differunt. At ex duabus
aspiracionibus ת & ה, alterā tenui
alteram autem crasso proferimus
spiritu.

DE SIMILITV-
DINE

lore literarū (diducto in hoc apte
oris rictu) pronūctiari volunt.

Prima est a obscurum, rotun-
doque ore ipsam enūctiamus, sig-
num eius est . & צמק vocatur.

Secunda a subtile ac clarū, cui
תתא nomen est ab aperiendo, eo q̄
magno oris hyatu efferat, hac sig-
nat linea . & infra literā perpetuo
positā inuenies, ad discrimen רפה.

Tercia e durum duobus no-
tata punctis, hunc in modum . &
צרי dicitur

Quarta e molle, cuius pictura
est . & eam סגול appellamus.

Quinta i atq̄ est eiusdem cū
i latino pronūctiatiōis & sub
literis scribitur, sic solitorio pun-
cto

a v

cto

קבוץ שפתים Nona & vltima
a cōtrahendis labijs nomēclaturā
est sortita ita format̃ in pro-
ferendo u gallici sonum imitatur,
qui inter i & u apud nos obtinet
medium.

DIVISIO VO-
CVM.

Semper Longæ

קִימִי & שִׁבָּא line קִימִי longæ sunt.

Breues

פֶּתַח שִׁבָּא & סָגוּל & פֶּתַח שִׁבָּא
ues.

eto . quē hebrei חַרִיץ nomināt.

Sexta o agreste nomen eius
חֹלֶם & supra literam semper lo-
cum tenet ita tamen ne רַבִּיעַ ac-
centus appareat.

Septima o exile, ac שְׁבֵא vel
חֶטֶה dicta, hoc modo pingitur,
infra literam, eam raro vel nunquā
legimus, & componitur cum
& in hunc modum

Octava ipsi vau tantum seruit,
sine alio addito puncto sic ה, in
placione per חֶטֶה similis u vocali la-
tinæ nam pleno exprimitur ore,
vnde & nomen habet מְלוֹאֲפִים
cum alioqui שְׁרָק cognomine
gaudeat.

ARTIFITIVM PVNC-
TANDI VSV PO-
tius q̄ regulis perdi-
scendum.

NE que propterea punctandi
sciencia statim a quouis per-
cipitur, nisi diutina ac diligenti di-
uinorum librorum lectione atque
adeo euolutione, neque etiam e
quolibet exemplari, nisi probe ca-
stigato & plane sine mendis, si qui-
dem talis est res, quæ videt̄ assi-
duo magis exercito, quam multis
probari regulis.

DE NVMERO HE-
BREORVM.

Communes

חירק præsentē י longa est, semo-
to י, sub qualibet etiam litera bre-
uis. חולם cū י longa sine י bre-
uis, sic שורק י. Si habet י pducta
est, sin minus, correpta. Aduerte
שורק vocabulo & מלופאום & ק
קברז שפתים dici

At libet hoc loco exempli gracia
duos per c̄ eleganteis versiculos
e Parpinianensi poeta adijcere
Sunt autem Iambici senarij.

קנת חכמת קנה בינת ירידי
אל תהיר לנפשן המבירה

DE RADICALIBVS

& seruilibus literis,

CAETERUM viginti duæ al/
phabeti literæ in vndecim
radicales & in totidem secantur
seruiles. Radicales sunt quæ a ra/
dice hoc est themate nequaquam
uolunt separari. Reliquas autem
nominamus seruiles vt חט ספר
קזע צדק, & si interdum etiam pro
naturalibus censeantur, vt בנה אה
משלי בר & ex illis deinde sub/
seruientes constituuntur syllabe
quæ sane simul cum literis, a ser/
uitute nomē sibi vendicant, eo q̄
suum exhibeant ministerium cum
ētis parciū oracionis accidenti/
bus, At paulo post de singulis fa/
mulantibus

2

Hebrei etiam numeros suis
designant literis, quibus ad-
huc psalmos Dauidis distinctos
uidemus sic.

vi	v	uuη	uη	η	u
ו	ה	ו	ג	ב	א
xxx	xx	x	ix	viη	vη
ל	כ	י	ט	ח	ז
xc	lxxx	lxx	lx	l	xl
ז	ם	ע	ס	ג	מ
	cccc	ccc	cc	c	
	ת	ש	ר	ק	

m

Mille autem per \aleph cum puncto
superposito significant.

ciandi, & musicam harmoniam
oratio quoque distinguit. idque
non aliter. atque apud latinos per
punctorum fit genera.

רביע שלשלת סגול הלישא גרו
גדולח פורקטן קרוגי פרה גרוש
יחיב בשט זקח קטן זקח גדול
אתה תמא לגרמיו חביו זקא ט
טרתא סותבסק

Sequentes autem oras
tionem non distinguunt

שופר ישרן שופר חפנד שופר ע
עילוי קדמה נח בניומי מאניו
נרגא מאנילא אל הלישא קטנת
b At

mulantibus suo dicam loco copiosius.

PARTESORATIONIS,

O Rationis numerantur tres tantū partes. Nomē, Verbum, & consignificatio. At sub nomine pronomen, sub verbo Participiū, sub Consignificatione Præpositionem, coniunctionem, aduerbiū Interiectionēque Iudeorū Grammatici comprehendere.

DE ACCENTIBVS.

H I sunt autem accentus quibus præter rationē pronunciandi

Mouentur nomina de genere in
genus, Foeminina in ם se finiunt
Masculina autem hac terminali
carent litera, vt קטון קטנה.

DE COMPARA
CIONE SEV GRA
DIBVS COM

parationis

Duobus cōparationis gradibus
hebræorum caret sermo, nempe
comparatiuo & superlatiuo, ex
positiuo comparatiuum faciunt
per יותר aduerbii subiunctionem
vt טוב יותר. Item eiusdem cum
יותר est valoris ׀ comparandi
particula, si in contextu oratiois

B ij

post

At מִקְוָה copulatio est, quæ grecis ὑφ'εἰς dicitur, אַעֲרָא vero prolongationis nota.

DENOMINE,

NOmen autem, aliud quidē propriū, ut מִשְׁמָח, aliud vero appellatiuum, ut אֵימָר, aliud autē adiectiuum, ut גִּבּוֹר, aliud rursū gentile, ut עֲבָרָי, Aliud autem numerale, ut אַחַד & c.

Præterea quod ad accidēcia pertinet prorsus eadē sunt quæ apud latinos.

DE MOTIONE,

Mouet

cabula in singulari numero vel
 ex natura rei deprehenduntur, vel
 ex adiectiuorum, vel Pronomi-
 num, siue ꝑborum aut, Parti-
 cipiorū addicione. Omnes enim
 declinabiles orationis partes iſ-
 dem vtuntur cum nomine gene-
 ribus. verum Masculina fere om-
 nia in plurali numero ים habēt ut
 משל משלים. fœminina vero הן
 ut זמעה זמעות. paucis exceptis
 quæ has fallunt regulas, ut ב
 צבית פלגש פלגשים

CANON DE ה & ה

ה & ה in fine, non tantum nomi-
 num, sed etiam participiorum pe-
 culiaries
 b iij

post positivum sequitur, ut pro
verbi: טובה הכמה מפני ימים viii
superlativum מאר adverbium
constituit ut ה regum xiii ירי
ירוצב איש הכם מאר

DE GENERE

Dvo precipua sunt nominū
genera Masculinum, & foe-
mininum. Masculinum, ut אברהם
femininum ut שרה ex his terciū
genus commune nascitur ut נפש.

DE COGNICIONE

generum.

Cognicio generum nihil habet
difficultatis. Siquidem vos
cabula

ut חל. Composita ut, דְּחֻקָּיָא,

DE NUMERIS.

Numerus triplex est, Singularis
ut שְׁנָה. Dualis ut שְׁנַיִם. Plu/
ralis, vt שְׁנַיִם

DE CASIBVS

Sex sunt casus, qui potissimum
discernuntur ex orationis sensu
in omni numero, rarissime autem
articulis.

ARTICVLI.

Casuum Articuli sunt triplici in
B וְיָ numero

coliares , foemi: gene: sunt literę
ut אֶתְּבַח וְצַע

DE COMMUNI GENERE.

Communis generis ea uocamus
nomina, quæ in numero multi/
tudinis, utramque admittunt ter/
minacionem, nempe יום & זמן ut
יום . שֶׁפַח שְׁפָתַיִם uel שְׁפָתוֹת
זֶמַן וְנַפְשִׁים & יָמִים uel יָמוֹת
uel זְפִשׁוֹת

DE FIGVRIS

Figuræ nominibus accidunt duę
Simplex & Compolita, Simplex

EXEMPLVM PRI/
MAE DECLINA/
CIONIS, IN SIN/
gulari numero

NOminatiuus גבור, genitiuus
הגבור, datiuus לגבור, ac-
cusatiuus את-גבור, vocati: גבור,
ablatiuus מגבור.

CANON DE
Numero duali.

DValia eodem flectunt mo-
do quo Pluralia, verum in
nominibus huius numeri vbique
fere פתח ante חריק punctum index
est, vt אַלפִּים שְׁנָיִם מֵאָתַיִם
b v &

numero η & ν λ η , Genitiuo
 η p̄ponimus, λ Datiuo ministrae
 η famulae Accusatiuo, & ν Ab-
latiui seruit. Nominatiuum uero
& Vocatiuum articulorum mi-
nisterio prorsus carere uides.

DECLINACIONES.

Duæ sunt declinationes. in
quibus nomina non ad casus, quæ
admodum apud Græcos & lati-
nos fit, per immutationem nouis-
simæ syllabæ, sed ad numerum
variantur, Primam Masculini al-
teram uero Fœminini generis dicti-
onibus adscribimus.

exemplū

Nominatiuus הנכמות . Genitiuus
התכמות . Datiuus להכמות . Accu-
satiuus את-ההכמות . Vocatiuus
מהכמות . Ablatiuus מהכמות

Communis generis nomina non
propriam declinandi formam ha-
bent, sed per has vtrasque flectun-
tur declinaciones .

DE LITERIS התיבות dictione.

Solent literę dictionis התיבות
cum in thematum principio
seruiunt, Nomina quæ a verbis
deriuantur indicare.

De ה, vt הובח Prouerbiorum xv
לא יאמב לץ הובח לו
De

& כְּבָרִים

In Plurali.

Nominatiuus גְבוּרִים. Genitiuus
הַגְבוּרִים. Datiuus לַגְבוּרִים. Accu-
satiuus אֶת-הַגְבוּרִים. Vocatiuus
גְבוּרִים. Ablatiuus מֵהַגְבוּרִים.

EXEMPLVM

Secundę inflectionis

femi : gene : in

Singu : Numero .

Nominatiuus הַכְּבֹדָה. Genitiuus
הַהַכְּבֹדָה. Datiuus לַהַכְּבֹדָה. Accusa-
tiuus אֶת-הַהַכְּבֹדָה. Vocatiuus הַכְּבֹדָה
מֵהַכְּבֹדָה. Ablatiuus מֵהַכְּבֹדָה.

In Plurali.

Nomi

DE NUMERA-
LIBVS

Numeralia nomina, quædam
numerum quædam uero or-
dinem significant.

QVAE NUMERVM
Citra ordinem demon-
strant Mas: gene: sūt
hæc.

אָחַד שְׁנַיִם שְׁלוֹשָׁה אַרְבָּעָה חֲמִישֶׁת
שֵׁשׁ שִׁבְעָה שְׁמֹנֶה תְּשֵׁעַ עָשָׂר
אָחַד עָשָׂר שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר
אַרְבָּעָה עָשָׂר חֲמִישֶׁה עָשָׂר שֵׁשׁ עָשָׂר
עָשָׂר שִׁבְעָה עָשָׂר שְׁמֹנֶה עָשָׂר תְּשֵׁעַ עָשָׂר
הַשְּׁעָה עָשָׂר
Fœmi

De aut, אחר, Nu:xxi
וְיִשְׁמַע הַבּוֹעֵי מִלֶּךְ עַרְוֹ יֵשֶׁב בְּ
הַגֹּב כִּי בָא יִשְׂרָאֵל דָּרוֹ הָאֲחֵרִים

De מ, ut משובה i
כִּי מְשׁוּבָתֵיהֶם תִּהְיֶה

De s vt ועברה ibidem capite xv
וּבְתוֹצֵאתָ רָשָׁע וְעֵבֶרָתָ

De n, vt תפלה Psal: lxxx
אֲדוֹנָי אֱלֹהִים זָבָאת עַד-מֵתִי עֲשֵׂתָ
בְּתַפְלַת עַמִּי.

De י, vt יעקב Genesis xxv
בְּאֲחֵרֵי-בֶן יֵצֵא אֲחִיו וְיָדוּ אֶתָּה בְּעֵקֶב
עָשׂוֹ וְיִקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב

De

QVAE AVTEM OR-
dinem significant, Masculi:
generis: primæ declinationis: sunt hæc

ראשון שני שלישי רביעי חמישי
ששי שבועי שמיני תשיעי עש
עשירי

FOEMININI

Generis: secundæ
declinationis: sunt.

ראשונה שנייה שלישית רביעית
חמישית ששית שבועית שמינית
תשיעית עשירית

DE PRONO-
MINE.

Duplicatio

Fœcni : Gene:

אַהת שְׁתִּים שְׁלֹשׁ אַרְבַּע חֲמִישׁ שֵׁשׁ
שֶׁבַע שְׁמֹנֶה תֵּשַׁע עָשָׂר אַהת עֶשְׂרֵה
שְׁתִּים עֶשְׂרֵה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה אַרְבַּע ע
עֶשְׂרֵה חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה ש
שֶׁבַע עֶשְׂרֵה שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה תֵּשַׁע ע
עֶשְׂרֵה

COMMVNIS GE-
NERIS.

עֶשְׂרִים שְׁלֹשִׁים אַרְבָּעים חֲמִישִׁים
שִׁשִּׁים שֶׁבַעים שְׁמֹנִים תֵּשַׁעִים מ
מֵאָה aut מֵאוֹת מֵאָתִים אֶלֶף א
אַלְפִים רִבְּבָה vel רִבּוּ siue רִבּוּאָה
רִבְּבוֹת רִבְּבוֹתִים

Qua

אַתָּה uel אַתָּה שְׁלֹךְ לָךְ אֶתְּנוּ
מִמֶּנּוּ

Secundæ Personæ

Mas: gene: singula:

אַתָּה שְׁלֹךְ לָךְ אֶתְּנוּ מִמֶּנּוּ

Pluralia.

אַתֶּם שְׁלַכְּם לָכֶם אֶתְּנוּ מִמֶּנּוּ

Fœmi: gene:

Singularia.

אַתָּה שְׁלֹךְ לָךְ אֶתְּנוּ מִמֶּנּוּ

Pluralia.

אַתֶּן שְׁלַכְּוּ לָכֶן אֶתְּנוּ מִמֶּנּוּ

Tercix Personæ

mascu: gene: Sing:

הוּא שְׁלֹךְ לּוֹ אֶתְּנוּ מִמֶּנּוּ

Pluralia.

הֵמָּה uel הֵם שְׁלַחְם לָהֶם אֶתְּנוּ מִמֶּנּוּ

הֵמָּה uel הֵם

C

eius

DUPLICIA sunt pronomina,
Quædam separata, utpote,
quæ per se tantum integras effi-
tiunt dictiones, Quædam vero
affixa, quibus inde nomen est
inditum, eo quod perpetuo in fine
partibus orationis affigantur, ac
nunquam seorsum ponantur. Pri-
mum igitur Inflexionem Sepa-
ratorum subijciemus.

PRIMAE PERSONÆ
comunis generis: Singu-
laria.

אני vel אנכי שלי לי ארתי ממני
Pluralia.

אני

Affixa partim seruiles sunt li-
teræ partim Syllabæ, e ser-
uilibus connexæ literis. Neque
flectuntur sicuti separata, quoni-
am in eis Casus, præter nume-
rum, ex orationis sententiâ dino-
scimus.

DE SIGNIFICA/
tione Affixorum mas:
gene: & singu:
nume:

Ac cum tu tibi vel te, Hoc loco
diligenter animaduerte Mascu-
lini generis vocem esse, vt in can-
ticis Solomonis ubi sponsa spon-
sum alloquitur hñsce verbis וְתָרַח

C ij

א

Eiusdem Personæ

fœ: gene: Singu:

היא שלה לה אותה מימנה

Pluralia.

הנה הן uel הן שלהן להן להנה אתהן
מהן

Atque illis simul annumerantur
& hæc Sequentia,

Singularia

זה זה הנה הנה ואת הנה הלוה עץ

Pluralia

אלה אל אלה האלה

ו & אשר Relatiua sunt omnis
generis, & vtriusque numeri.

DE AFFIXIS.

Affixa

וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְהוָה בְּעַר לֶחֶם
מִמֶּנּוּ מִפְּנֵי קוֹחֵיהֶם וַיִּצִילֵם

De מו, Deutero: xxxη, אִסְפָּה
עֲלֵימוּ רַעוּת

בְּס, vos vel vobis, ut in Dani:
prin: נִרְאָה אֲנִי אֶת אֲדוֹנַי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר

מִנָּה אֵת מֵאֲכַלְכֶם וְאֵת מִשְׁתֵּיכֶם

Fœ: gene: Sing: nu: Affixa

ה, eius uel eam, si habet קִמֵץ uel
מִפִּיָּק, est autem מִפִּיָּק punctus in
ventre ה femininū demonstrans
genus, vt Prouerbiorum viη,
הַתֵּן קוֹלֶהָ אַחֵר וְהַבִּינָה תִּתֵּן קוֹלֶהָ
Aliud exem/
pli genus cum קִמֵץ in precedenti
capite videbis sic הוֹלֵךְ אַחֲרָיִךְ

בְּהָאוֹם

C iiη

ר

Perſæpe etiam יפה רורי את ימים
cū adiectione legitur, ut in Senten-
cijs eiusdem, ca: xi. תבנית הוֹזְרָבָה

rum vel eius sine holem, Genet:
xxxii. וישם את פניו חר הגלעד
cum puncto vero Deutero:
xxxii. ואין עמו אל גבר

eiusdem cū ר est significantie
Psal: lxxvii. ויבועו סוהו בבמותם .
Adiungitur etiam his duobus גר
בי-אם במרד אשר י Psal: i
תקפנו חרות

Affixa Nu: multitudinis.
& מו eorum uel eis .
De מ & הם . Psalmo cvii

רי

in eiusdem est cum ן significatio-
nis, ibidem בתהם בל העיר עליון

Affixa commu: generis

גי singularis tantum numeri, Me-
us mea mihi me, vt Ionæ, 1, in mas:
ge: ויאמר אליהם שאנני והטילני אל הים

In Fœ: ge: Ruth i הנה השיבני ו
uerba sunt Naemi mulieris.

גה Pluraliter. nos nostrum, Psal:
lxxx אל הים צבאות השיבני

י in utroque numero utimur me-
us mea meum mihi me meis meq-

rum cum הריק singulare est, cum
הנה vero aut קמץ plurale, Pro /

uerbiorum, viij בני צבאות הנה חבי ות
C ון ות

ך tua cum שבא quæ vox est fœe
gene: in fine, vt Canticor: i חנך

יפה רעיתי חנך יפה עניך יוגים

Solet quoque sæpius post ך

Iod litera per Paragogen appo-
ni, vt Psal: cii חסלה לבל עונכי חן

חרומא לבל תחלואיכי

ך cum רגש eius ea eam, ut Psal:

lxxx דבר סמנח חזיר מיער וזיו שני

ירענת

Pluralis Numeri

כן vos vestrum vobis, vt Genesis

xxxii. דאתנח ירענן כי בבל כחי

עבודתי את אביכן

] eas vel earum, Ruth i והשנה

קולן ותכנינה עור

כי

singulę literę a suis absecantur
Thematis sed certę tantum,

De illis quę in initio
defitiunt.

PRimum igitur ג & י א in
principio solum cadunt de ג,
vt גבע prouerbiorum xv

בסלים גביע אלה
De י, vt יצא ה Reg: xvi יצא
איש הרמים

De א, vt אהו ibidem capite xx
נתהו יד ימין יוצא בקסן עמשא
לושק לו

Quę in medio

C v deinde

והועֵבַת שִׁפְתֵי רָשָׁע
Et cum threnorum in legis
tur ויגִּרִם בְּחִצֵּז שָׁנִי.

DE VERBO

Verba, alia quidem perfecta,
alia autem Imperfecta, Per-
fecta dum coniugantur nullas
omnino literas de radicalibus
amittunt, vt קָשַׁב & עָבַר At Im-
perfecta, id agunt minime, quoni-
am in naturalibus radicum ele-
mentis inter coniugandum defec-
tum patiuntur, vel in principio
tantum, vel in medio tantum, vel
in fine dumtaxat, aut in principio
& in fine simul. Porro autem nō
singū

א in י vides תמציתך ביו דוד
transijffe

De קונה לי מרה i קרא Ruth
ecce א de est. Non semel quoque
vsu venit, vt verba quæ alteram
& terciam radicalium habent si-
miles, abijciant ultimam conso-
nantem, facilioris prolationis gra-
tia, ut בילגוהו Psal: lxxvii צלל
מאז. Item, quoties verbum con-
geminatur, toties finalis discedit
litera vt שעה שעה sic duplicatur
שעשע. Ecce ה semotum est, Esaiæ xi
ושעשע ירוק על הר פתו. Aliud
exemplū ut יפה Psal: xlv. בפימה
מבני אדם. Id autem in huiusce-
modi vocabulis, ob maiorem in
scripturis sacris accidit emphasim.

DEinde η in medio aliquoties
excidit, exemplum ut בוא
Psalmo lxxix, אל הים באו גוים
בנהלתם

Quæ in Fine

IN fine præterea η & \aleph liben-
ter de radice segregantur, aut
in γ ob cognationem quã habent
inter se conuertuntur.

De η ut הגה Psalmo הן למה
ראשו גוים ולא מים יהגה רוק
Ibi η deficit Psal: uero xxvij, γ in
 η demutatum est, ut בכל והגית
פעלך

De \aleph , ut מצא הן regum הן
De

meratis regulis commode non
potuimus complecti,

ACCIDENTIA VERBI

Genera

Verbum eadem habet cum
nomine genera, Masculini
ut **פָּקַדְתִּי**, foemi; vt **פָּקַדְתָּ** commune,
ut **פָּקַדְתִּי**

Personæ

Tres uerbo accidunt personæ
quę contra latinorum numeran-
tur consuetudinem, Tercia ut **פָּעַל**
Secun

Quæ in principio & in
Fine simul

DEmum verba quæ a η vela
sumunt initium, & in τ ter-
minantur, hæc aliquando prima
tantum, aliquando vltima tantum,
sæpissime vero ambabus priuan-
tur, ita ut saltem vnica supersit,
quæ nobis commonstrat radi-
cem, ut $\eta\tau\eta$ & $\eta\tau\eta$, Sic enim de
 $\eta\tau\eta$ iij regum: ix legitur $\eta\tau\eta$
 $\eta\tau\eta$ אל הקיר

De $\eta\tau\eta$ autem in Samuele ca:
xi $\eta\tau\eta$ חמרים. Super hoc tria
tantum exempla Imperfectorum
verborum inueniuntur, scilicet
 $\eta\tau\eta$ & $\eta\tau\eta$ quæ in iam enu-
mera

positæ figuræ reperimus

Modi

Modi tres, Indicatiuus, ut **נִתֵּן**
Imperatiuus, ut **תֵּן**. Infinitiuus, ut
תֵּת, verum pro coniunctiuo, &
optatiuo, futuri personis, cum cer-
tis tamen signis utimur, signa au-
tem sunt **בִּי בְּן אֲשֶׁר אִם לֹא לִי אֲחֵלֵי**
& quædam alia. Nec non ge-
rundium frequenter in coniuncti-
uum resoluitur vt **בְּבִקְוֹר**.

De literis

בְּבָלִם

Literæ dictionis **בְּבָלִם** præce-
dentes

Secunda ut פֶּעֶלְתָּ Prima ut
פֶּעֶלְתִּי
Tempora

Tria sunt tempora, Presens,
ut פּוֹעֵל Præteritum, ut פִּעַלְתָּ
Futurum, ut אֶפְקֹד

Numeri

Duplex est numerus, Singu-
laris ut רַבֵּר Pluratiuus, ut רַבֵּר

Figura

Figura simplex est ut הָבֵם, nul-
lum enim in hac hebreorum ling-
ua uerbum, quod ego sciam, Com-
positæ

Prima coniugatio

Prima coniugatio tres admittit terminaciones **פִּתַּח צִירי & חֹלֶם** ut **שָׁמַר הַפֶּז יָבֵל** priorem syllabam perpetuo cum uides subscriptā, facilis uero dicitur, propter **רַפָּה** lineam supra mediam radicis literam ductam, facilio-
ris prolacionis gracia.

Canon de radice Verbi

Omnis radix primæ coniugationis trium est literarum, tertix personæ, præteriti temporis, numeri singularis, indicatiui modi,
D &

dentes, vel Imperatiuum, vel infi-
nitium, gerundia formant, vt

בִּבְקוֹר בְּבִקוֹר לְבִקוֹר מִבְּקוֹר

Coniugationes

Quatuor sunt coniugationes
per quas singulas vnumquodque
fere coniugatur verbum, passi-
uum semper cum actiuo more
latino coniunximus, aliam porro
ab alia, suis, & uocibus, & forma-
tibus discernimus characteribus, in
fine autem eadem est omnium
inflexio verborum, quantum ad
personas, genera, numeros, &
tempora.

Canon

cem non nihil habet variatio-
nis, nam cum mas: cum vero
foemini: generis existit ut רבתי
רבתי

תי syllaba primæ personæ singu-
lari communis gene: ministrat
ut, אמרתִי

א cum מילואפים, tertiam defig-
nat personam plura: commu:
gene: vt שמרה

הם secundam constituit personā
plura: mas: gene: ut הלכתם .

הן eandem absoluit eiusdem nu-
meri, sed diuersi gene: nempe
foemi: ut הלכתן

היא primam in plurali numero per-
sonā commu: ge: efficit, vt חטאתי

D ij

Præ

& masculini generis ab illa deinceps, reliquæ inflexiones, modi tempora, item participia, & personæ manant, per accessionem litterarum syllabarumque seruilium,

De Seruilibus & literis & syllabis, quæ personas, genus, numerum, in præterito tempore ostendunt.

¶ si in fine adnotatur radici, nihil aliud quæ genus immutat, quoniam foemini; est signum, ut

פִּקְדָּה

¶ secundam facit personam singularem verum duplicem ob vocem

עַם

פוקרה : fœ : exem: פוקר , פוקרים
פוקרה

De פעול

Si vero eundem characterem
י, sed cum מלואפום ante ultimã
inferas radicalem, absoluitur par-
ticipium, quod פעול appellitant,
ut פקור פקורים פקורה פקורות

Futurum

Literæ dictionis איתן præpo-
sitæ radici, in futuro tempore, &
personas, & genera disponere
solent

א perficit primam personam sing:
nume: com: gene: vt אפקור .
י tertiam personam masculinorũ
verborum, ambobus in numeris
facit, exemplum singulare, ut

D ין פי

ad discrimen aliarum personarum
 Iod literam in fine recipit, Genes
 in הַלְרֵי בְנֵי־מִצְרַיִם deinde secun-
 da & tertia foeminorum in
 numero multitudinis sunt æqua/
 les, quibus וַיִּהְיֶה syllabas in calce
 adiungitur, vt תִּפְקֹדְנָה
 3 primæ personæ pluralis numeri
 communis generis index est ut
 תִּפְקֹדְנָה .

Imperatiuus

Secunda Imperatiui persona
 sing: mas: gene: in prima syllaba
 fere perpetuo cū שֶׁבֶט signatur, in
 secunda vero cum הוֹלֵם ut תִּפְקֹדְנָה,
 pluralis uero in וֹ literam cum
 מְלֹאֲמֵהוּ signatam desinit, ut
 תִּפְקֹדְנָה obserua punctum תִּפְקֹדְנָה in

D iiij prima

יִבְקֹר plurale ut יִבְקֹרֵי. vbi ue-
lim consideres א cum בְּלוֹאֲפֹרִים
in fine Thematis, esse numeri
multitudinis semper inditium.

א secundæ personæ masc: gene:
vtrouque in numero se formati /
uum præbet characterem, sin-
gulariter ut הַבְּקֹר pluraliter ut
הַבְּקֹרֵי At in uerbis fœ: ge: non
modo secundas, sed quoque ter-
tias, duobus in numeris, perso-
nas ostendit. Nota terciam futuri
fœmi: gene: sing: nu: prorsus si-
mitem esse secundæ mascu: gene:
quæ non nisi ex fœmininorū no-
minum addicione agnoscitur ut
prouer: xiiij) בְּלִבְבוֹתַי תִּנְחָה הַכְּבִיָּה
Secunda uero sing: fœmininorū
ad

עבר

פֶּקֶד פֶּקֶדָה פֶּקֶדוֹת פֶּקֶדוֹתָם

פֶּקֶדוֹת פֶּקֶדוֹת פֶּקֶדוֹתָם

תבנוני

פֶּקֶד פֶּקֶדוֹת פֶּקֶדוֹת

פעל

פֶּקֶד פֶּקֶדוֹת פֶּקֶדוֹת

עתיד

אֶפְקֹד יֶפְקֹד תֶּפְקֹד וּפְקֹדוֹ

תֶּפְקֹדוֹ תֶּפְקֹדוֹ תֶּפְקֹדוֹת

צור

פֶּקֶד פֶּקֶדוֹת פֶּקֶדוֹת

מקור

פקוד

ובאותיות בכלם בפקוד בפקוד

לפקוד מפקוד

D

v

Passi

prima ad differentiam tertiæ personæ præteriti pluralis, quæ habet postea secundam singularem fœ: gene: ך̄ finit, vt ךִּ̄בְּרָה pluralem autem ךִּ̄בְּרָה syllaba, ut ךִּ̄בְּרָה־וּ, pro tertijs vero huius modi personis usurpamus tertias futuri, in utroq; & numero, & genere.

Infinitiuus

Infinitiuus omnino similis est imperandi modo ut ךִּ̄בְּרָה demptis uerbis in ך̄ terminantibus, vbi ultima litera radice communiter in ך̄ demutatur, ut ךִּ̄בְּרָה עֲשֵׂה עֲשֵׂה

Exemplum primæ coniugationis verbi Actiui

עב

uerbum eiusdem temporis inter/
pretamur vt **נִמְקַד וְנִמְקָדִים**.

Exemplum uerbi Passi/

עבר וי

נִמְקַד וְנִמְקָדִים נִמְקָדִים וְנִמְקָדִים
נִמְקָדִים וְנִמְקָדִים נִמְקָדִים וְנִמְקָדִים
נִמְקָדִים וְנִמְקָדִים

חבנוני

נִמְקַד וְנִמְקָדִים נִמְקָדִים וְנִמְקָדִים

עמוד

נִמְקַד וְנִמְקָדִים נִמְקָדִים וְנִמְקָדִים

נִמְקַדִים וְנִמְקָדִים נִמְקָדִים וְנִמְקָדִים

צווי

נִמְקַדִים וְנִמְקָדִים נִמְקָדִים וְנִמְקָדִים

מקור

הַמְקַדֵּם

Secun

Passiuum Primæ

ꝛ in thematis inicio uerbum passiuæ uocis primæ coniugationis demonstrat ut רָפִּי , quod in fine ubique sui actiui retinet inflexionem, verum in principio aliquantulum variatur, propter ꝛ passiuæ uocis notam, quam primum characteristicæ futuri literæ depellunt, mox ן imperatiui & infinitiui signum, cuius semper loco prima uerbi radicalis פּ punctum assumit.

De participio præsentis Temporis

Huius coniugationis participiū præsentis ests temporis, quod per
uerbū

Participium præsentis
temporis

מ ante radicem, nota est par/
ticipiorum præsentis temporis
hic et in sequentibus: cō iugationibus:
ut מִפְקֵד

Exemplum uerbi actiui

עִבֵר

פִקֵד פִקְדָה פִקְדוֹתֵי פִקְדוֹת פִקְדוֹתֶם

פִקְדוֹנֵי פִקְדוֹת פִקְדוֹת פִקְדוֹתֵי

תִבְנֶנּוּ

מִפְקֵד מִפְקְדוֹת מִפְקְדוֹת מִפְקְדוֹת

תִפְעוּל

מִפְקֵד מִפְקְדוֹת מִפְקְדוֹת מִפְקְדוֹת

מִפְקְדוֹת

אֵיתָן

אֵתָן

SECUNDA CONIUGATIO

iugatio verbi actiui

Secunda uero coniugatio uerborum est grauium, & mox post primam radicalem formationem suscipit caractere: ut קָרַע quæ frequenter excludit & loco eius וָאָל in mediam inseritur radicis literã, si modo id commode fieri possit, nam hoc puncti genus, gutturales ע & ח & ה & א haud quaquam ferunt, Ast grauis nominatur duplicem ob rationem, vel quia nobis duram plane faciat pronunciationem punctus וָאָל vel ideo, quia non modo grauis sit prolationis, sed et significantiæ

Parti

hoc verbum ה cum cholem reci/
pit, ut פִּי עֲלֵיךְ הוֹרֵג Psal: xliii
הִירָגוּ בַל־הַיּוֹם

Exemplum verbi Passiui

עֵבֶר

פּוֹקֵד פּוֹקְדָה פּוֹקְדֵי פּוֹקְדֵי
פּוֹקְדֵם פּוֹקְדֵנָה פּוֹקְדֵת פּוֹקְדֵת
פּוֹקְדֵת

הַבְּנוּי

פּוֹקֵד פּוֹקְדִים פּוֹקְדֵת פּוֹקְדוֹת
עֵתִיד

אֶפְסֵד יֶפְסֵד יֶפְסְדוּ יֶפְסְדוּ
יֶפְסְדוּ יֶפְסְדוּ יֶפְסְדוּ יֶפְסְדוּ
תֶפְסְדוּ

תֶּפְסֵד תֶּפְסֵד

Terci

אִמְקַד יִמְקַד תִּמְקַד וּמְקַד יִמְקַד

תִּמְקַד תִּמְקַד תִּמְקַד תִּמְקַד

וּמְקַד יִמְקַד וּמְקַד יִמְקַד

מְקַד מְקַד מְקַד מְקַד

מְקַד מְקַד מְקַד מְקַד

מְקַד

Passuum Secundæ

Passuum huius coniugationis interdum ו cum mollosum post primam habet thematis litteram, ut מִיקַר interdum, eiecto ו, מִלֵּאמֹרִים ob cognationem intransit ob faciliorem passiuæ vocis in huiuscemodi verbis cognationem, ut שֶׁלֵּם prouerb: xi תוּ צִרִיק בְּאֶרֶץ יִשְׁלָם nec raro etiã hoc

Exemplum verbi Actiui

עָבַד

הַפְּקִיד הַפְּקִידָה הַפְּקִידוֹת
הַפְּקִידָהּ הַפְּקִידוֹתָהּ הַפְּקִידוֹתַי
הַפְּקִידוֹתַי

הַבְּנוֹי

מִפְּקִיד מִפְּקִידִים מִפְּקִידָה
מִפְּקִידוֹת

הַפְּעוּל

מוֹפְקֵד מוֹפְקָדִים מוֹפְקָדָה
מוֹפְקָדוֹת

אִיתָן

אִתְּקִיד אִתְּקִידוֹת אִתְּקִידוֹתַי
אִתְּקִידוֹתַי אִתְּקִידוֹתֶיךָ
אִתְּקִידוֹתֶיךָ

הַפְּקִיד הַפְּקִידוֹת הַפְּקִידוֹתַי
B verba

TERTIA CON

iugacio

ו & ה huius coniugacionis formatiui sunt characteres, ה radici ו uero ultimæ radicis literæ præponimus ut הַפְקִיר

De propria verborum huius
coniugacionis significa/
tione

Verbis huius coniugacionis
tocies utimur, quociens non nihil
agere uolumus per alium, quẽ ad
aliquid, aut suasu nostro, aut iussu,
siue alio quocũque tandẽ id fit modo
impellimus, ut הַעֲתִיק Prouerb:
גַּם אֵלֶּה מִשְׁלִי שְׁלֵמָה אֲשֶׁר
הַעֲתִיקוּ אֲנָשֵׁי חֹזְקָה מִלֶּךְ יְהוּדָה
Exem

הַבְּנוּי

הַפְּקֹד הַפְּקֹדִים הַפְּקֹדָה הַפְּקֹדוֹת

אֵיתָן

אֶפְקֹד יֶפְקֹד תֶּפְקֹד נֶפְקֹד יִפְקֹד

תִּפְקֹדוּ הַפְּקֹד הַפְּקֹדִי הַפְּקֹדוֹת

הַמְּקֹרֵר

הַפְּקֹד

QVARTA CON/

iuugacio

PRimum הַה seruilis syllaba ,
deinde שֶׁגַּי huic ministrant
coniugacioni , cuius uerba tam
actiue q̄z passiue significant, per-
inde quasi communia apud lati-
nos , uel media apud græcos ut
הַהפְּקֹד in ultima sæpe syllaba

E ḥ

הַה

Verbū passiuæ vocis huius coniu-
 gacionis in prima syllaba cre-
 bro habet ut המקור, aut tantum
 ut חתלה in regum xxij ירד חפר
 וחוריאני מן המנהגי החליתו, aut
 cum מלאפוס ut חגפה Psal :
 חגפה חגפה בעשב ויבש לבי חג
 קבוץ שפתים in מלאפוס ח
 חלא חגד in reg : xvij חגד
 לאוני את אשר עשיתי בחוג איזבל
 את ובימי יחזקיה

Exemplum

עבר
 המקור המקרה המקרה המקרה
 המקרה המקרה המקרה המקרה
 המקרה המקרה המקרה המקרה
 המקרה המקרה המקרה המקרה

עתידי

תתפקד יתפקד תתפקד נתפקד
יתפקדו תתפקדו תתפקדו תתפקדו
תתפקדנה

צווי

תתפקד תתפקדו תתפקדו תתפקדנה

תמקור

תתפקד

De transpositione &
mutatione literæ ה

ה formativus verborum quar-
tæ coniugationis character, sem-
per thema ipsum præcedit, demp-
tis quatuor literis, quæ memoriæ
adiuvandæ gratia in vocabulis

ה in

ה

וְאָמַר מֶלֶךְ iij reg xxij הַתְּחַפֵּשׂ
 יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוֹשֻׁפֵּט הַתְּחַפֵּשׂ וְכֵן
 At si in praesenti tem /
 pore tale aliquod flectas uerbum,
 ה primum pellitur per מ partici-
 piorum notam, postea per literas
 dictionis אֵינֶן, tibi ה tantum ma-
 net euidentis huius coniugacionis
 index.

Exemplum

עָבַר

הַתְּפַקְדָּה הַתְּפַקְדָּה הַתְּפַקְדָּה הַתְּפַקְדָּה
 הַתְּפַקְדָּה הַתְּפַקְדָּה הַתְּפַקְדָּה הַתְּפַקְדָּה

occupat, in ט transijt, verum post
in ך transformatur, quæ trans/
formatio admodum familiaris est
& Chaldæis & plerisque iudæorū
scriptoribus, vt חַזְמֵן sic enim
citatum exemplum לוּ חַזְמֵן
apud Mosem grammaticum vi/
debis, in quo ך loco ה ponitur.
porro vnicū tantū est verbū vbi
ה ante ט cernimus, ut חַזְמֵן
Hieremiæ xlix בגּוּחַזְמֵן
בְּגִירָה, quod procul dubio eu/
phoniæ gracia factum est, quo/
niam æque creber consonantium
ac vocalium concursus orationē
viciat.

E iij

De

זש comprehenduntur quibus
hæc eadem litera postponitur,
& aliquando uariatur, aliquando
nihil admittit uariatōis, ut השתמר
ה Reg: xxij לו האהיה המים לו
האשתמרה מעוניי Ecce ה, impe/
diente ש, consonāte, non præcessit
Item הסהופת inuenies & non
התסופת Psal: lxxxij הס בהתתי
הסהופת בבית אלתי מרור באהלי
רשע

Dein, si prima radice, aut ז aut
ז fuerit ה non solum transponitur
sed etiam commutatur, exemplū
de ז, ut הוצטיר Iosux ix ויעשו
גם המה בערמה וילכו ויוצטירו
Ibi ה litera, quæ post ז locum
occu

Aliud congregandi ut יחד יהרו

מאנו

Aliud similitudinis ut באשר כמו

ט טגון

Aliud comparandi ut, יחדו

Aliud vehemencie ut, מאד

Aliud remissionis vt, לאט אט

vel cum defectu, לט א

Aliud adfirmandi vt, עה נו בנה

Aliud negandi vt, אל אין בל לא

Sed vltimum chal-

dæum est

Aliud demonstrandi vt, הא הן הנה

Aliud optandi vt, אהלי לו

Aliud interrogandi vt, מרוצ

מהי אנה לממה מה אנה איר איבה

איננה

Aliud dubitandi vt, ה & הן

E v

in

DE ADVER/
BIO

A Duerbium, aliud temporis ut
היום אמש ערב בקר אחרון
או הלה פהאום עתה שלשם מה
השנה נבו טום מהי עוד המיד
סלה עולם וזה

Aliud loci, ut, הנה פה הנה
הנה שמה שם משם פהן מהנה
ממעל מלמעלה למעלה מאין
איפה אי איפה איפה איפה איפה
הנה

Aliud qualitatis ut טוב
ישר נע אמה אמנם היש מהנה

Aliud quantitatis ut מעט
הנה

Coniunctio alia disiunctiua
vt אִם

Alia Continuatiua vt כִּי אִם

Alia Rationalis vt לִילֵי אֱלֹהִים כִּי
לְמַעַן וּבָבֹן עַל בֶּן יַעֲזֵבֶן

Alia Contrarietatis vt אֲרֻךְ אֵת
עַל פִּי

Alia copulatiua vt וְ וְאֵת אֵת גַּם

Porro ipsi וְ, si vel - vel - sub /
scribitur futurum in praeteritum
commutat de - vt וַיְדַבֵּר Num:

xxxv וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר

De ut וַאֲתָן Iosue, xxiiij וְאֵת

וַאֲתָן לַעֲשׂוֹ אֶת־חַר שַׁעִיר לְרֵשֶׁת
אוֹתוֹ

Verum ediuerso si habeat vel uel
מִלְאֲפֹסִים verbum praeteriti tem-
poris in futurum vertit vt Deute:

in dictionis inicio. Gene: xliij
הַעֲוֹר אֲבִירֶכֶם הִי הַיֵּשׁ לָכֶם אַחַר
in fine
cum nominibus locorum adiñti /
tur motum ad locum significat ut

מִצְרַיִם libro eodem capi : xlv

אֲשֶׁר מִבְּרַחֲסֵי אֹהֶל מִצְרַיִם

Aliud obsecrandi vt, וְיָצֵא וְיָצֵא

DE PRAEPOSI CIONE

אֶל אֶזְרָא בְּאֵת לְפָנַי בְּעֶבְרָה
לְעוֹר מִן מִן עַל וְגַר וְכֹה סָבִיב עוֹ
עֵתָה מִבְּרַחֲסֵי עֵם הַחַת מִעֵם הַלֵּת
בְּגֵלָל בְּשָׁבִיל עֲמָה וְזֵלְתִי בְּעוֹר

DE CONIUNC. CIONE.

con

CANON PRIMVS

De no: fœ: ge:

Fœminini generis dictiones ה
terminalem literam in ה perpetuo
conuertunt, cum sint in regimine
vel nominum vel affixorum, vt
Leui: xvij אֵיךְ וְעָרְוֹת אָמַר
לֹא תִגְלַח אָמַר הוּא לֹא תִגְלַח עָרְוֹתָהּ

CANON SECVN

De no: mas: ge:

Masculina vocabula pluralis nu-
meri in constructione ם finalem
amittunt consonantem & הַרִיק
vocē cōmuniter in יִרְיִי trāsmutāt
vt הַזֶּה עַל הַהָרִים primo
הַגִּי & רַגְלֵי מִבֶּשֶׂר מִשְׁמֹעַ שְׁלוֹם
primo cum affixo pronomine
שִׁימוּ לְבַבְכֶם עַל הַרְבִּיבִים
De cal

xxij עֵמָה וְשֵׁבב עֵמָה

Ecce ambo hic exempla vides,

DE INTERIEC TIONE

Interiectio alia Gaudentis ut

Alia Dolentis vt תָּמָה

תָּמָה הָיָה הָיָה אֵלַי

תָּמָה אֵי אֵלַי

DE NOMINVM

SYNTAXI

NOmina extra constructio /
nem nil prorsus habent ,
mutacionis, verum in regimine ,
nonnunq̃ literas vna cum voci-
bus mutant, nonnunq̃ eas abijci-
unt, id quod ex subiectis cog-
nosci regulis liquido potest

Ca

fructus ad nos redeat præser-
tim in paulo obscurioribus sacræ
scripturæ locis, eo melius uerten-
dis, propterea quod hñ tres uetus:
ut uocant: instrumentum, in hoc
sermonis genus q̄ diligentissime
transulerint, e quorum eciam
translacione, hoc in loco testi-
monia promiscue citauimus, ubi
nobis non satis exemplorum &
Daniel & Esra suppeditabant
uerum quicumque unam probe
tenuerit linguam, is propemodū
utrāque nouerit, obseruato tantum
cognato & literarū & syllabarum
quarundam transitu, quo uel solo
hæc ab illa discrepat, Primum
igitur mutabiles & immutabules
lite

DE CHAL²
DÆÆ ET
HEBRÆÆ LING
VÆ DISCRI
MINE

CHaldæus sermo, qui ñsdem
cum hebreo Characteribus
scribitur, nobis scitu est oppido
q̄z necessarius, cum uel in Esram
uel in Daniele incidimus, quo-
rum uterque hac usus est dialec-
to, Item si etiã Onkeli, Iona-
thæ & Iosephi cõsulamus trala-
ciones fit ut inde nõ parum certe
fru

præpositum comperimus Esræ
ii) וְהָיָה בְּאַרְבַּע וַחֲמִיל הָיָה, sæpius
in fine accedit Danielis, ii) בְּאַרְבַּע
וְזָקַק בְּהַרְגָּא מְרֻזָּא חֲסֵפָא וְנִחְבָּא
Nec raro eciam simul uniuoca-
bulo tam præponitur quã sub-
iungitur Prouerb: xi דְּמוֹשִׁיט
אֵינָא עַל חֲבָרִי לֹא מְזַבֵּי מִן
בִּישְׁתָּא

ו

cum ו magnã habet affinitatem
Danielis ii) וּבְמֻזָּלָא דִּי מְרַעַע בְּלִי וְ
אַלֵּן תִּדְק וְתוּעַ

ת

F

ח

literæ (quarum multifariam uaria-
tionem una cum exemplis lectori
subiecimus) potissimum sunt
spectandæ, postea syllabæ, apicum
uero punctorūque crebrā inter se
commutationem, multo quidem
commodius usu quæ regulis per-
cipimus

DELITERIS MV TABILIBVS

N

interdum in **ו** mutat Danielis,
וְיָקִיץ הַחֹמֶר וְהַחֹמֶר אֲשֶׁר
interdum in iod Hieremiæ, xiiii
וְהָיָה רִישׁוֹן Item sæpe quoque
sed citra mutationem, nominibus
præ

porro uidemus etiā
hanc literam in ס transire Gene: /
xvii: וַתֵּן לָדָר יָת בַּל אֲרַעֵא רַבּוּשָׁן:
לְאַחַסְנָה עַלְמַם

aut in ה transfertur Danielis iij
אֵנָה וְכוֹבֵר וְצָר שְׁלֵה הוּיִת בְּבֵיתִי
aut in א, ut apud eundem cap: vii
אֵנָה רַבִּיֵאל שְׁגִיא רַעִיוֹנִי וּבַתְלֹנִנִי

ם

ם finale suam non nisi cum ך ha /
bet uariacionem Esrae: iiii וּמִלְכִּין
מְקִיפִין תּוֹר עַל יְרוּשָׁלַם
F ף

in principio & hinc in & conuer-
tit Dan : iiii אֲנִי וְאֵל דִּי שָׁמָּה הָיָה
בְּלִטְשָׁאֵר אֲשֶׁר הוּמָם כְּשֶׁעָה הָיָה
in fine autem non solum in & ue-
rum etiam in י & ה conuersum
inuenio Gene : i וְהָיָה יְיָ יְהוֹה
בְּחֹרֵב אֲרִיִּם

in iud Esrae : iiii כִּעַן יָדִיעַ לְהָיָה
לְמִלְחָמָה

transitus & est in & Esrae iiii וְהָיָה שָׁבָה
בֵּס

¶ cum ב multum propinquitatis
habet Psal: cxlvii חִיר קָטַם
יבִרֵר pro באִמֵר יִפּוֹר

ז

z nonnunc̄ in ע uersum obser/
uauimus, Esræ. vi. יתְנַסֶּה אֶע מֶן
וְחַוָּה הַבֵּל רָעִי וְיִי & Gene: iij
עֵנָּה nonnunc̄ in ק, Hieremiæ
אֶלְחִיָּא דִּי שְׁמִיָּא וְאַרְקָא לֹא עֲבֹדִי x
uerba hæc interpretis non sunt
sed Prophetæ cui hoc loco placuit
syro sermone loqui, nonnunc̄
in ו Gene: xix וְקָמַת וְעָרְתָּא
ecce וְעָרְתָּא . וְשָׁכַנְתָּ עִי מִיָּה
pro חֲצֵעִירָה

F iij

ש

ט

ס vel in ש transire solet ut Da-
nielis, in מלכא שלה in
למנוש לאהשורפניא, vel in ט ut
Iudicum, xvi. תאסיקו לה טורגי
פלישהאי

ע

ש non in aliam literam א in א
transformatur Danielis, v. אשתיו
המרא ושבתה לאל אחי דהנא נבסמא
דהשא פרולא אצא נאנא

פ

ס

וְאֵת לְוִיָּה יוֹצֵחַ לְעֵינֶיךָ
בְּמִשְׁא

DE LITERIS IM/
MVTABILI/
BVS

Cæteræ omnes immutabiles
permanent, quarū viij sūt numero
ק & ב ל ג ד ט ז ח טו טז טז .ex quibus ז קפ
sæpissime pro ש raliuo, scriptū
cernimus Deutero: xxx לְמִיֶּשֶׁה
וְהַמְקַיֵּם צִוִּיךָ וְהַמְקַיֵּם צִוִּיךָ
interdum sibi Iod lite-
ram asciscit Esræ iij פֶּרְשֵׁן
רָצָה פֶּרְשֵׁן רָצָה פֶּרְשֵׁן
Item ל e
medio uerborū libenter excludit
Dani: iij וְהַמְקַיֵּם צִוִּיךָ
F iij לְשׁ

ש

ש dexterum aut in ה aut in ש
facile abire potest De ה Danielis.
vi. וְחִמְיֹן חֲלָחָא בְיוֹמָא בְעָא בַע
de ש Deuteronomi. vi. בְּעוֹתָהּ
ש uero וְהִקְטִירוּן לָאָה עַל יָדָהּ
sinistrum in ס Osee. vii. וְיִלְבָּן
וְלֹא יִסְבְּעוּן

ת

ת non tantum in uerbis sed etiam
in nominibus in ד transfiguratur
de uerbo exemplum leges Pro/
uerb: xi. דְּמוֹשֵׁיט אִיזָא עַל הַבְּרִי
de nomine לֹא מִזְרֵבִי מִן בִּישְׁתָּהּ
Ge

pro שְׁנֵי ubi excinditur ם litera,
& pro ea ך substitutumus

DE SYLLABARVM
IN NOMINE
mutatione

ים syllabæ cum ין cognatio est
Esrae vi דְּבִנֵי תִרְוִן וְדִבְרֵי וְאִמְרֵי וי
לְעֵלֹת לְאֵלֹה שְׁמַיָּא

ות in ת uel וְהָא uerti obseruauimus
De ת exemplum uides Ruth, ו
וְהָרְחֵן בְּלִהְתָּא עִמָּה

De וְהָא uero Nahum, הַן גִּישְׁרֵי
שְׁעָרֵי וְחַרְוֹתָא אֲתַבְּסָקָה
הַחֲחֹרֹת בְּפִתְחָהּ

ן finale etiam idem ualeat q̄ רֵה
Esrae iiii וְתִנְוַע דִּי קִרְיָתָא בְּדִ קִרְיָא וי
F v מְ

לְשׂוֹרֵךְ מִיִּשְׁךְ וְעֵבֶר וְגוֹ קָטִיל ה
 Et Esrae vii תִּמְרוֹן שְׁבִיבָא דִּי גִוְרָא
 מִנִּי שִׁים טַעַם דִּי בַל מִתְגַּבֵּב ט
 בְּמַלְכוּתֵי מֶן עַמֵּי יִשְׂרָאֵל וּבְהַגְוֵהִי
 וְלִוְיָא לְמַחֵר לִירוּשָׁלַם עִמְרֵן יִתֵּן
 Porro aliquando inter media the-
 matis elementa inseritur, contra
 hebræorum consuetudinē Dan :
 בְּאֵרֵין מִלְכָּא גְבוּבָר גְּזֵר וְפַל עַל ה
 וְעַר הַגְּטִין Et Esrae vii אֲנִיפּוּחֵי
 aliquando etiam quā-
 uis de radice, tamen extra radi-
 cis literas enītitur ut תַּהּ pro תַּה
 תַּה וְרַמְיָא אֶתְּן אֲמַר יִי, לֵג :
 Hierē :
 Similiter ר e medio dictionis in-
 uenio exemptum & in eius locū
 וִיחִיב מִמְרִגָּה הֵן Ionæ iii
 תַּרִי & ediuerso legimus לְקַרְתָּא
 pro

בל תלילה pro בל ליליא

De אה Articulo

Articulus אה in יה nusq̄ non
mutatus apparet, Hiere: xxxiij

ארי אהי ב יה גלוח ארעה
בדקדמיתא אמר יי

DE SYLLABIS PRONOMINVM

Affixa mas: gene:

sing: nume:

pro הו uel ו cum cholem ה cum

מפיק uel יה transfertur Gene:

xxxiiij ונשקיה ונשקיה ונשקיה

ונוסל על צוארו ונשקיה pro ונשקיה

ונוסל

pro

מרנא ומהגזקה מלכין ומרנן
 Item & תת terminatio pluralis
 numeri est foemi: eiusdem v צרין
 כנמא צמרנח להום מן אגון שמחת
 גברנא די רנח

CANON DE כא
 cum dagesch & sine
 dagesch

Obiter hoc loco te canonis de
 כא syllaba commonefacere opere
 pretium duxi, nimirum ut ob/
 serues כא ut plurimū cū שרגש ter/
 minationē numeri multitudinis &
 Mas: ge: esse Esrae vi ארתהשסתא
 מלכין מלך absq; רגש uero
 singularis numeri, Iudicum xv .
 כל

אַלְהֵנוּם תְּעִבֶנּוּ

Fœmi : gene : ling :

nume :

ח cum מִפִּיק in תָּא Esaiæ, xx.

וְאֵיךְ קָרָבָא בְּאַשְׁדּוּר וּבְבִשְׁתָּא

ךְ & נָה absq; uariatione depræ/hendimus.

In Plurali.

וְהֵן & בֵּן non uariantur.

Affixa commu : gene :

י nullam plane transformationem admittit

י interdum in א demutatam legi-

mus Gene : xxxi וְאֵמַר לְבֵן דְּגִיבְרָא

תְּרִין סְתוּר בִּינָא וּבִינָךְ יוֹמָא דִּינָךְ

interdum citra demutationem in/

uenimus.

גה

pro uero præcedente iod ויהי
uel פרשגן אגרתא Esræ iij ויהי
& Gene: xxxij רי שלח עלותי
לוה עשו אחתי

Pro און הקל אחרך ו Gene: iij ר, ר
ecce אחרך pro אחרך

In Plurali

in גון אבית Gene: xxxi ורחל
בסיבת יה צלמיא ושוייהגון בע
בעביטא דגמלא

nonnunq̄ in הון Hicre: xij ויהי
בניחון ובנותיהון ימותון בבבוא
nonnunq̄ in הום Esræ v ומצלח
בירחום

aliquando ij בון Gene: xxxv כם
אערו יה טעוות עממיא רי בניכון
aliquando in בום Esræ vij ברעות
אל

וַשְׁתַּחֲוֶיָהּ דַּי עִירָא iii Elræ תַּחַן תַּחַן הַם
שֶׁל הַתַּחַן עֲלֵינָא

in גַּא ut apud eundem eodem
עַל גַּא שֶׁל הַתַּחַן וְהוֹרַעְנָא
לְמִלְנָא

in הַ ut pro יִלְזַה dicunt יִלְזַה
Genes: xvi בְּרִיַה שׁוּם אֲבָרִים שׁוּם
דִּילְזַה הַגַּר יִשְׁמַעְיָא

nihil mutationis agnoscit.

תַּחַן תַּחַן Gene: xxxi וְאַתָּה יִדְעָתָּה תַּחַן
אַרְי בְּנֵל חִילִי בְּלַחֲתָה יַה אֲבוּבָן

De גַּא syllaba Impera/ tium.

גַּא secunde personæ Imperatiui
pluralis numeri fecerit: gene: ter/
minatio in גַּא commigrat Ruth
תַּחַן בְּרִיַה aliquando
post

כז cum כז magnam habet uici /
nitatem Psal: lxxx אלהים זבאה
אתיביתו מגלותו

DE SYLLABIS
VERBO
RVM

De syllabis præterito
tempori seruienti /
bus

ת est immutabilis

ת per transpositionem literarum in
ת uertitur Eccles: viij ושבתה
אנא ית הנות

ח cum מלאפוס communiter in ו
cum cholem abit Danie: ח ענו
התנוות האמרין
הם

ABBREVIATIO,
 nes quibus Iudæi in com
 mentarijs super Bib/
 lia passim vli sunt.

ראשי תיבות	ות
סופי תיבות	סת
יהוה	ה
אלהים	אלהי
הקודש ברוך הוא	הקבה
השם יתעלה	השם ות
האל יתברך	האל ות
ישׂראל	ישׂר
רוצה לומר	לל
גם כן	גכ
בעצרת השם	בעת
זכר צדיק לברכה	זצ
אם תאמר	אז
כן תאמר	כז

G

postrema litera rejicitur capite
eodem וְטָלַן קְלִיחוֹן וּבְבִיחוֹן

De ה tertiae coniugati-
onis litera

ה tertiae Coniugationis index, in
Præterito tempore cum א im-
mutatur, Iudicum xvi. וְאָסִיקָה

לָהּ טַרְגֵי מְלִישָׁתָי

Item in Futuri personis non de-
ficit, quemadmodum in hebreis
fit uerbis, Esræ iiii. וְאָפַתֶם מִלְכִים

תְּחַזְּקוּ

DE הה syllaba uerb:

quartæ Coniu:

הה formatiua syllaba uerborum
quartæ coniugationis in הה tran-

sit Hiere, xxxiiij. וְאָתְקַרְיָ שְׁמִי

עֲלוֹהֵי

Abre

לפני	לפני
גד	גד
שג	שג
נג	נג
נג	נג
למ	למ
גמ	גמ
מל	מל
אע	אע
המל	המל
דעת	דעת
הל	הל
הא	הא
הי	הי
פירוש רבינו זנו קמה	פירוש רבינו זנו קמה
פירוש רבינו שלמה	פירוש רבינו שלמה
פירוש רבינו הנגאל	פירוש רבינו הנגאל
רבי	רבי

G ij

על דוד	על
עבדה זרה	על
שאמר פירוש	שאמר
ויומר תגאוס	זיה
נבי אברהם בן עונת	נאע
אמר נבי	אנ
את על פי נ	אעט
פירוש	פי
ואמר	נא
נבי לעבדה	על
נבי אמנים	נא
לשון	א
זה לשונ	על
ספני אהנים	על
נאית לי	על
עניו את	על
נבי אמר	על
לשון את	על

tempus, longe melioribus aptum
studijs, præsertim hoc foelici se-
culo, terunt. Quæ causa maxi-
me me mouit, ut Daniele: quan-
doquidem non omnibus in ma-
nu Hebræorum Biblia sunt: ty-
pis excudendum curarem, ex
quo præter sacram historiam stu-
diosi, non solum Hebrææ, uerum
etiam Chaldææ linguæ diuersam
loquendî rationẽ preciperent. Nã
hunc Prophetam constat utraque
fuisse usum dialecto. Spero igitur
hac parte utcumque pro uirili nos-
tra, rem theologiam a me adiu-
tam. Quem sub tui nominis aus-
picio, mi Petre, in lucem edimus
quoniam tibi summopere hoc

G iij

lite

PETRO VVELLE/
RO MATTHAEVS
AVRIGAL-
LVS S, D.

Cum omnis nostrorum stu-
diorum cursus, eo dirigen-
dus sit, ut illis potissimum ling-
uis uacemus, sine quarum admi-
niculo, syncerior theologia tracta-
ri haud recte possit. Tamē pauci
reperiuntur adolescentes, qui hoc
cōpendio pergunt. partim labore,
deterriti, partim desperatione adduc-
ti, Interim, in ociosis quorum-
dam commentarijs, neglecta uer-
borum proprietate ac phrasi, ue-
raque scripturarum sententia,
tem

משנה שלוש למלכות ית
 יהויקים מלך יהודה
 בא גבור ואמר מלך בבל יהו
 יהושלם ויצר עליה : וימן ית
 איוו פיו את יהויקים מלך ית
 יהודה ומקצה עלי בית האלהים
 ויבאם ארץ שוער בית אלהיו ואת
 הטילים תביא בית איוו אלהיו :
 ויאמר המלך לאשפתו רב סנסיני
 לתבוא מביני ישראל מודע המ
 המלכה וימן הפרתמים : ולנים
 אשר אין בהם כל מאנס וטובי מ
 מוצא ומשכילים בכל הנבחה ויה
 יודעי דעת ומביני מודע ואשר בה
 בהם לעמוד בחיבל המלך וללמדם
 ספר ולשון כשרים : וימן לה
 להם המלך דבר יום פיומו מפת
 בע המלך וימית משתיו ולגדלם
 ש

G חיי

literarum genus cordi esse uideo
quo facilius tuo nunc ex /
emplo, bonorum iuue /
num animos, ad hanc
linguam amplex
tendam inui-
taremus

Vale. VVittembergæ
Nonis Marcij.

אל המלצר אשר מנה שר הסרוסים
על גויאל הנגיד מישאל ועוריה
: וס נא את עבדך ימים עשרה
נימוג לנג מן הדועים והאכלה ומ
ימים נשבת : ונא לפניך מר
מראיני ומ את הילדים האכלים א
אתפת בג המלך ונאשר הנאה עשה
סם עבדך : וישמע להם לנבר
היה נוסס ימים עשרה : ומ
ומקצה ימים עשרה נראה מר
מראיהם טוב וברואי נשר מן כל
הילדים האכלים את פת בג המלך
: ויהי המלצר נשא את פת בגם
ויין משמיהם ונתן להם זרעונים :
והילדים האלה ארבעתם נתן להם
האלהים מצע והשטל בכל ספר ו
והנמה ונא אל הבין בכל חזון וה
והלמות : ולמקצה הימים אשר
אמ

G v

שנים שלוש ומקצתם יעמדו למ
לפני המלך ויהי בהם מבני י
יהודה ויהיאל תבנה מישאל ועזריה
ושם להם שר הסריסים ו
שמות ושם ליהואל בל טשאזר ו
ולחנניה שרנד ולמישאל מישך ו
ולעזריה עבו וגו' ושם יהואל
על לבו אשר לא יתגאל בפה בג
המלך ובנין משתו ויבקש משר
הסריסים אשר לא יתגאל ו
ויהי האלהים את יהואל להסד ול
לחנניהם לפני שר הסריסים
ויאמר שר הסריסים ליהואל ויא
אני את אני המלך אשר מנה א
את מאנלכם ואת משתיכם אשר
עמה וראה את פניכם ועפים מן ה
הילדים אשר טעלכם ותעבם את
אשר למלך ויאמר יהואל
א

לְפָנֶיךָ אֵת הַחֲלוֹם : וְדַבַּר הַ
בְּפִשְׁתִּים לְמַלְאֲכֵי אֲנִיחֵי מַלְאָךְ לַע
לְעַלְמֵיךָ הֵי אֲמַר הַלְמָא לְעַבְדֵיךָ ו
בְּפִשְׁתֵּיךָ יִהְיֶה : עֲנֵה מַלְאָךְ וְאֲמַר
לְבִשְׁתֵּיךָ מַלְאָךְ מִנִּי אֲנִיחֵי הֵן לֹא הִ
תְּהוּרְעֵנִי הַלְמָא וּבְפִשְׁתֵּי הַנְּמִין ה
הַמְעַבְדִּים וּבְפִשְׁתֵּיךָ גּוֹלֵי יִשְׁמִיךְ :
הֵן הַלְמָא וּבְפִשְׁתֵּי הַתְּחִין מִתְּחִין וּב
גִּבְוֹתֵיךָ וְיִקְרֵי שְׂגִיָּה הַקְּסֵלֵךְ מִן-ס
קִנְיִי לְהֵן הַלְמָא וּבְפִשְׁתֵּי הַתְּחִין :
עֲנֵה תְּחִינֵיךָ וְאֲמַרְיִן מַלְאָךְ הַלְמָא
יִאֲמַר לְעַבְדֵיךָ וּבְפִשְׁתֵּיךָ יִהְיֶה :
עֲנֵה מַלְאָךְ וְאֲמַר מִן יִצְיֵב יִצְעֵ א
אֲנִי הֵן עֲנֵה אֲנִיחֵיךָ וּבְנִין כֹּל קִבֵּל
הֵן הַתְּחִין הֵן אֲנִיחֵי מִנִּי מַלְאָךְ :
הֵן הֵן הַלְמָא לֹא תְּהוּרְעֵנִי הַתְּחִין
הֵן הַתְּחִין וּבְפִשְׁתֵּי הַתְּחִין ה
הַתְּחִין לְמַלְאָךְ קִנְיִי עֲנֵה יִצְעֵ

ש

אמר המלך להביאם ויביאם שר ה
הסריסים לפניו ובכר נצר ו
ויזכר אתם המלך ולא נמצא מנ
מבלם בניאל הנזיר משאל וע
ועזריה ויעמדו לפני המלך ו
וכל דבר הנמת בינה אשר בקש
מהם המלך וימצאם עשר ידות ע
על כל הפרטמים האשפים אשר
בכל מלכותו ויחי בניאל עד
שנת אחת לכורש המלך ו
בשנת שתים למלכות ובכר נצר
חלם ובכר נצר הלמות ותתפעם ה
רוחו ושנתו נחיתה עליו ו
ויאמר המלך לקרא להרטמים ול
לאשפים ולמבשפים ולבשרים
לחגיר למלך חלמתו ויבאו ויע
ויעמדו לפני המלך ויאמר להם
המלך חלום חלמותי ותפעם רוחי
לדע

ענה ואמר לאריות שליטא די מ
מלכא על מה דתא מהחצפה מן
קנס מלכא אריות מלכא הורע אריות
לגניאל : ורגאל על ובקא מן
מלכא די זמן יתון לה ובשנא לה
להחיות למלכא : אריות גניאל
לכתיבה אול ולהחיות מישראל וע
זעורה הכותי מלכא הורע :
ורחמין למבטא מן קנס אלה ש
שמיה על נוא דתהי לא יתוסות
גניאל דתהי עס שאר תימי ט
גנל : אריות לגניאל מהנא די ליליא
נא אריות גניאל פרו לאלה
שמיה : ענה גניאל ואמר לנא
שמיה די אלהא מברך מן עלימא
וער עלימא די הנמיה וגבורתא די
לה תיא : ונא מהשנא ענה
המיה מהענא מלכין ומתקס מ
מל

ענין ושמא להו חלמא אמרו לי
ואני ע די פשרה החזקתי :
עני נשגיא קום מלמא ואמרו לא
איתי אש על נשמה די מלה מ
מלמא וינה לתהורה על קבל די מ
על מלך נה ושליוט מלה נהיה לא
שאל לנה חוטם ואשה ונשגיא
ומלמא די מלמא שאל יקירא וא
נאמרו לא איתי די ותנה קום מל
מלמא להו אלהו די מדרהו עס
נשגיא לא איתוהי : על קבל די
נה מלמא נוס וקצת שגיא ואמרו
לתורה לנה חזימי נה : ונהא
נפקה ותמימיא מתקטלון ובעו די
נה אל ותברוהי לתקטלה :
נארו גניאל תהוב עטה וטעם לא
לאריוו נה טעמיא די מלמא די
נפק לקטלה לתמימי נה :
אין

הא פון פחל להודעתו חלמא דין
היה נפשה : ענה דניאל קום
מלמא ואמר הוא דני מלמא שאל ל
לא הכימין אשפין חרטמין צורין י
נלין להחונה למלמא : קום
איתי אלה ששמיא אלא קוין והודע
למלמא בטען וצו מה די להוא ט
מאחריה ימיא חלמין וחורי נאשן
על משענן געה הוא : אנתה
מלמא וערעור על משענן סליק
מה די ליה אחרו געה וצא נשא
הודען מה די להוא : אנתה לא
בנבמה די איתי טי מן על הנא ו
הוא נשא עלי לי להן על גובה די
פשא למלמא יהודעין ורעיונ
לענן בוצע : אנתה מלמא היה
היה ואלג אלים הו שצא אלמא ו
לפו נט וזה יהיו קאים לקטלן ו
נ

מִלֵּכִיךָ יְהוָה הַגּוֹמֵל לְחַיִּימִי וְעַתָּה
וְעַתָּה לְיָדֶיךָ יְהוָה הַגּוֹמֵל לְחַיִּי
עַמִּי קִרְיָה וְעַתָּה יְהוָה הַגּוֹמֵל לְחַיִּי
וְעַתָּה יְהוָה הַגּוֹמֵל לְחַיִּי שְׂמֵחַ
לֵב אֱלֹהֵי אֲבוֹתַי מִהַיּוֹם וְעַתָּה
אֱלֹהֵי דָוִד הַגּוֹמֵל לְחַיִּי יְהוָה לֵב
יִשְׂרָאֵל הַגּוֹמֵל לְחַיִּי בְּעֵינֵי מִצְרַיִם
מִלֵּךְ מִלְּפָנֶיךָ הַגּוֹמֵל לְחַיִּי
קִרְיָה יְהוָה הַגּוֹמֵל לְחַיִּי אֲבוֹתַי
מִלֵּךְ מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּי לְחַיִּי מִלֵּךְ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְחַיִּי מִלֵּךְ אֱלֹהֵי
דָוִד הַגּוֹמֵל לְחַיִּי קִרְיָה מִלֵּךְ
וְעַתָּה יְהוָה הַגּוֹמֵל לְחַיִּי
לְחַיִּי אֲבוֹתַי אֲבוֹתַי הַגּוֹמֵל לְחַיִּי
בְּתַהוֹמֵי הַיָּם לְחַיִּי קִרְיָה מִלֵּךְ
מִלֵּךְ יְהוָה הַגּוֹמֵל לְחַיִּי הַגּוֹמֵל לְחַיִּי
מִן הַיָּם אֲבוֹתַי יְהוָה הַגּוֹמֵל לְחַיִּי
לְחַיִּי מִלֵּךְ הַגּוֹמֵל לְחַיִּי
יְהוָה הַגּוֹמֵל לְחַיִּי הַגּוֹמֵל לְחַיִּי
לְחַיִּי מִלֵּךְ הַגּוֹמֵל לְחַיִּי

חיות ברא ועות שמיא יתב ביוך
והשלטן בבלהון אגתה הוא ראשה
די נהבא : ובתוך תקום מלכה
אחרו ארעא מנן ומלכה הליתיא
אחרו די נחשא די השלט בבל
ארעא : ומלכה רביעיא תהיא
תקומת נפרזלא על קבל די פרזלא
מתוך ושל בלא ונפרזלא די מ
מרעע על אלן תוך ותוע :
די היתה וגליא ואצבעתא מנתון
הסת די סה ומנתון פרזל מלכה
פליא תהיה ומן אצבעתא די סה
פרזלא להוא בה על קבל די היתה
פרזלא מערב בהסת טינא :
ואצבעתא וגליא מנתון פרזל ומנתון
הסת מן קצת מלכותא תהיה תק
תקומת ומעט תהיא תבונה :
די היתה פרזלא מערב בהסת טינא
מת

H

וְרוּחַ דְּהִיל : הוּא צִלְמָא נְאֻשָׁת
דִּי דְהֵם טַב דְּרוּחֵי וְדִנְעוּתֵי דִּי ט
בְּסַח מְעוּתֵי וִירְבִּיתָהּ דִּי נַחֵשׁ :
שְׁקוּתֵי דִּי פְּרִזְל רְגֵלֵי מִנְחֹן דִּי ס
פְּרִזְל וּמִנְחֹן דִּי הֶסֶח : הוּוּ ה
הִנֵּיט עַר דִּי הִתְגַּוְּתָא אֲבָן דִּי לֹא מ
בְּנִין וּמִחָה לְצִלְמָא עַל רְגֵלֵי ד
דִּי פְּרִזְלָא וְהֶסֶפֶא וְהִנְקִתָּהּ תְּמוֹן :
בְּנִין דְּקִי נְהֵרָא פְּרִזְלָא הֶסֶפֶא וְנֻשָׁא
בְּסַפֵּא וְנֻחָא וְתוּ כְּעֵד מִן אֲדוּרֵי
קִיט וְנֻשָׁא תְּמוֹן וְנֻחָא וְכַל אֲחֵר ל
לֹא הִשְׁתַּבְּחָה לְהוֹן וְאֲבָנָא דִּי מִחָה
לְצִלְמָא הוּוּ לְטוּר רַב וּמְלֵאכֵת כַּל
אֲרֻעָא : דִּינָה חֲלֵמָא וּפְשֻׁרָה ג
נְאֻמְר קוּם מְלֵמָא : אֲזַתָּה מ
מְלֵמָא מְלֵךְ מְלֵמָא דִּי אֵלֵה שְׁמֵיָא
מְלֵמָתָא הֶסֶפֶא וְנֻקְפָּא וְיִקְרָא יְהוּ
לֵךְ : וְכַל דִּי נֵאֲרִין כְּעִי אֲנֻשָׁא
הִי

אֶל־הַיָּם וַיִּמְרָא מַלְכֵינּוּ וְגַלְהָ רִזְיוֹן דִּי
יִבְלֵת לְמַגְלָא רִזְא דְנָא : אֲדִין מַלְכָּא
לְדִנְיָאֵל רַבִּי וַיִּמְחֶנּוּ וּבְרַבְנֵי שְׂגִיָּא
יִחַב לֵה וְחַשְׁלֻטָּה עַל כָּל מְדִינַת
בְּבַל וְרַב סַגְיָן עַל כָּל חַבְיָמֵי בְּבַל :
וְדִנְיָאֵל בְּעָא מִן מַלְכָּא וַיִּמְנִי עַל--
עַבְדֵּיהּ דִּי מְדִינַת בְּבַל לְשׁוֹרֵךְ
מִיֶּשֶׁד וַעֲבָד גַּוְ וְדִנְיָאֵל בְּהַרְע מַל
מַלְכָּא : וְבִנְיָדֵי יִצְרָא מַלְכָּא עַבְד
אַלֶּס דִּי דְחַב רִזְמָה אַמִּין שְׂחִין
פְּתִיחָ אַמִּין שֵׁת אֲקִימָה בְּבַקְעָה
דִּינָא בְּמְדִינַת בְּבַל : וְבִנְיָדֵי יִצְרָא
מַלְכָּא שְׁלַח לְמַנְשֵׁי לְאַחַשְׁוֶרְפֶּטֶא
סַגְיָא וַפְּתִיחָ אֲדִינְיָא וְדִנְיָא
וְדִנְיָא תַּפְתִּיחָ וְעַל שְׁלֹטֹנֵי מִן
מְדִינַת לְמַתָּה לְהַנְשֵׁת אֶלְמָא דִּי
הַקִּים וְבִנְיָדֵי יִצְרָא מַלְכָּא :
בְּאִינוּ מְתַפְּשִׁין אַחַשְׁוֶרְפֶּטֶא סַגְיָא
סַגְיָא

H ן

מחשבתו לתת מנוח אנושא נלא
לתת זכרון דעה עם דעה הא נני
פנולא לא מחשבת עם הספא
בניומיהו די מלכא אגון יקום
אלה שמיא מלכא די לשלמינ לא
התחפל ומלכותה לעם אהונו לא
השתנק דיק והסת כל אלו מל
מלכותא והוא הקום לשלמיא
כל קבל די הויה די מטנא אה
אהויה אנו די לא עיניו והוקת
פנולא נושא הספא טספא וזבנא
אלה נה הנוע למלכא מה די להא
אחרי דעה ויניע הלמא ומחמי
מטנא : מאין מלכא ומחמי
הו נפל על אפודי גלגאל ט
סג ומנה ויהויהו אמו לוטנה
לה : ענה מלכא לגלגאל ואמו
מן קשט די אלתנו הוא אלה א
א

על עממיא אמליא ולשניא סגור
 לאלים דהנא די הקים גבורת צנא
 מלכא על קבל דנה בה ז
 זמנא קרנטי גמנין פשנאני ואכלא
 קרנאחון די יהונתא : ענו ר
 ואמרין לגבורת גנר מלכא מל
 מלכא לעלמין הי : אנהת
 מלכא שמה טעס די על אגש
 די ישמעל קרנא משורקיתא ק
 קינרוס שניא : פסותרון ר
 וסנפניא ועל גני זמנא נפל ונסג
 לאלים דהנא : ומן די לא
 נפל ונסג יתומא לגג אהת זנא
 יקירנא : אהת גמנין יהונתא
 די מעיה יהונתא על ענינה מנינה
 בעל שרוד מישד וענו גג גש
 גמניא אלן לא שמו עלין מל
 מלכא טעס לאהתי לא פלחון ז
 ול H ון

שְׁמַעְתָּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנִי וְעַמִּי
וְהִשְׁמַעְתָּ נַעַל שְׁלֹשֹׁתֵינוּ מִ
מִיָּדֶיךָ לְהַשְׁמַע אֱלֹהֵינוּ הֵן הַקּוֹס מ
וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקִבְּלוּ לְקַבֵּל
אֱלֹהֵינוּ הֵן הַקּוֹס וְעַתָּה יְיָ
וְעַתָּה קְרִי בְּהֵיל לְהוֹ אֲמִינוּ מ
עַמִּי אֲמִינוּ וְלִשְׁמֵךְ
בְּעַתָּה הֵן הַשְׁמַעְתָּ קֵל קִבְּלוּ מ
מִשְׁוֹקֵיךָ קִיְהוּם שְׁמַעְתָּ מִסְּוֹתֵינוּ
מִסְּוֹתֵינוּ נַעַל יְיָ וְעַתָּה בְּפִלְתֵנוּ וְהֵ
וְהַשְׁמַעְתָּ לְאֵלֵינוּ הֵנוּ הֵן הַקּוֹס מ
וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקִבְּלוּ לְקַבֵּל
לֵא יִפֹּל וְיִסָּד עַל שְׁמַעְתָּ יְיָ וְעַתָּה
לְעַ אֲהַבְתָּ הַנְּבִיא וְקִבְּלוּ
עַל קַבֵּל הַנְּבִיא וְעַתָּה הֵן הַקּוֹס מ
שְׁמַעְתָּ עַל עַמִּי קֵל קִבְּלוּ מ
מִשְׁוֹקֵיךָ קִיְהוּם שְׁמַעְתָּ מִסְּוֹתֵינוּ
מִסְּוֹתֵינוּ נַעַל יְיָ וְעַתָּה בְּפִלְתֵנוּ וְהֵ
לְ

למלכא נטבנא נטבנא נטבנא לא השתחין א
אנתנא על דנה פתגס להתחמתו :
הו איהי אלתנא די אנתנא פלחין
נטבנא לשוכותנא מן אנתנא נטבנא
יקדנא נמן יתו מלכא ישונו :
נתו לא יתוץ להוא לך מלכא די
לאלתנא לא אלתנא פלחין ולא אלס
נתנא די הקמפ לא וסגו :
פאנתו נטבנא נטבנא הנמלי המא ו
נאלס אפוחי אשתמי על שנת
מישן ועבו נגו ענה נאמר למא
למנתנא תפ שבעה על די הנה
למניה : ולגנתו עפני הול די
די בחילה אמר לעפתי לשנתו מ
מישן ועבו נגו למנמא לאנתו ו
נטבנא יקדנא : פאנתו עפני
אלו פתה בסר פליתון פטישיתון
נטבנא לתת ולפטישיתון נטבנא לא
H אוו
אא

וּלְעֵלִים זָהָבָא דִּי הַקְּסָמָא לֹא סִגְרִין
: מַאֲדוֹן וְנִיבְנִין וְיֵאֵר מְרֻגוֹ וְהוּ
זָהָבָא אִמְרֵי לְחִיּוּתָהּ לְשִׁדְרָה מִשְׁ
מִיּוֹשֵׁד וְעֵבֶד וְגַו מַאֲדוֹן גְּבֻרָא א
אֵלֶּךָ חִיּוּתִי קִרְס מְלֵכָא : ש
עֵגָה וְנִיבְנִין וְיֵאֵר וְאִמְרֵי לְחִיּוֹן הֵא
הִצְרָא שִׁדְרָה מִיּוֹשֵׁד וְעֵבֶד וְגַו לֹא
לְאֵלֹהֵי לֹא אִיחִיבִין מְלַחִין וְלְעֵלִים
זָהָבָא דִּי הַקְּסָמָא לֹא סִגְרִין :

בְּעֵן חֵן אִיחִיבִין עֲתוּדִין דִּי בְּעֵזָא
דִּי תִשְׁמַעִין קֵל קִרְנָא מִשְׁרוֹקִיָּתָא
קִיחִרוֹס שְׁפָא מְסֻגְרִין וְסִמְפֻרְנָא
זֶבֶל וְגַו זִמְרָא תְּפִלָּת וְחִסְגֻרִין ל
לְעֵלְמָא דִּי עֵבֶד וְחֵן לֹא הַסְגֻרִין
בְּהַ שְׁעִתָּא תְּרֻמִין לְגַו אֲחֵין וְ
זִמְרָא יְקִיבָא וְיִמֵן הוּא אֵלֹה דִּי
יִשְׁוֹבִיבִין מִן יְדֵי : עֵגָה ש
שִׁדְרָה מִיּוֹשֵׁד וְעֵבֶד וְגַו וְאִמְרִין ל
לְמֵלְכָא

מישן ועבד נגו עבדתי די אלקא
עליא פוקי ואהו בארון זפקין ש
שרת מישן ועבד נגו מן גוא נ
גורא : ומתנשית אהשדנפניא
סגניא ופחותא והעבדי מלמא חות
לגבניא אלך די לא שלט נגוא נ
גשמיחון ושער ואשהון לא תת
התחד וסרפליחון לא שגו וריה
גור לא ענה בהון : ענה נ
גבניא נגו ואמר ברין אלתחון די
שרת מישן ועבד נגו די שלח
מלאכה ושנים לעבדתי די תת
התחצו עלותי ומלה מלמא שג
שגור ויתבי גשמיחון די לא ים
זמלחון ולא יסגדון לבל אלה לתו
לאלתחון : ומני שים טעם
די בל עם אמה ולשן די יאמר
שלח על אלתחון די שרת מישן
ועבד H v

אמת ונרא וקדוהא : כל סגל
יהוה מן די מלה מלשא מהחמה ו
דאחמה איה ימיה גמנה אלך די
חסקי לשונן מישן ועבר וגו ק
קסל דמון שטימא די נורא :
גמנה אלך מלהות שונן מישן
ועבר וגו ופלי לגא אמת נורא
קדוהא משהת : און גמנה
גא מלשא יהוה וקס מהחמה
עיה וזמר לתעורדי הלא גמנה
מלה גמנה לגא נורא משהת
עיה דמון למלשא יאמא מלשא
עיה וזמר הלא איה היה ג
גמנה אפעה שנו מהלמן גא
גמנה וזמר לא איה היה ורה
די נביעה נמה למן אלהי
מאון קנה גמנה ויאן ערע איה
גמנה קדוהא עם וזמר שנו מ
מישן

הַיְמִי כָּל־גֵּי־נֶשֶׁר הִלְמָא יְהוּ
יְהוּדֵעֵנִי : כְּאִדָּן עַל־לִין חוּ
חֲרֻטְמֵיָא אֲשַׁפֵּיָא נְשִׁיָא וְגוֹרְמָא ו
וְהִלְמָא אָמַר אֵיךְ קְרַמִּיתוּן וְנִפְשִׁתוּ
לֹא מְהוּדַעִין לִי : וְעַד אַחֲרֵי
עַל קְרַמִּי דְגֵיָאֵל גֵּי־שְׁמָה כֵּלֵט
כֵּלֵט־שְׂאֵר נֶשֶׁם אֱלֹהֵי וְדֵי רִוְחָ
אֱלֹהִין קְרִישִׁין כִּי וְהִלְמָא קְרַמִּיתוּ
אֲמִתָּה : כֵּלֵט־שְׂאֵר כִּי חוּט
חֲרֻטְמֵיָא גֵּי אֵיךְ יָדַעַת גֵּי רִוְחָ א
אֱלֹהִין קְרִישִׁין כִּי וְכֵל־רֵז לֹא אָגַס
לִי חוּזֵי הִלְמֵי דֵי־חַיִּית וְנִפְשִׁתָּה א
אָמַר : וְחוּזֵי וְאָשִׁי עַל־מֶשֶׁ
מִשְׁכְּבֵי חוּחַ חַיִּית וְאֵלֵי אֵילָן בְּגַ
אֲרַעָא וְרִגְמָה שְׂגִיָא : וְנִבְהָא
אֵילָנָא וְתַקַּת וְרִגְמָה יִמְטָא לְשִׁמ
לְשִׁמֵּיָא וְחֻזְתָּה לְסוּת כֵּל־אֲרַעָא :
עֲפִית שְׂפִיר וְאֲנִיָּתָה שְׂגִיָא וְמִזְזֵן ל
לְכֵלָא

ועבד וגואז הדמיון והעבד ובהיה
גולי יששכר כל קבל די לא איהי
אלה אחרן די נבל להעלה בדינה
באיון מלמא תעלה לשדוד
מישן ועבד וגו במדינה נבל :
בנינה - וגו מלמא לכל עממיה א
אמיה ולשגמא די דאריו נבל אר
ארמא שלמכות וסגא : אהיא
והמהיא די עבד עמי אלהא על
עליא שפר קדמי לתהווה :
אהויה נמה נברכין והמהויה נ
נמה הקיפין מלכותה מלכותה על
עלם ושלטנה עם דר ודר :
אנה נברכד - וגו שלה הויה בבית
ודעון בהיבלי : הלם הויה ו
נרחלנגי וחרחרין על משכבי וח
וחזוי ראשי ובהלנגי : ומג
שים טעם להעלה קדמי לכל ה
חבימי

שליט עליה במלכותה אנושא ולא
בלמן די יאמא יתגבה ושמל אנש
אנשים יקיס עליה
בלמא חזיה אנא מלכא ובטנני ונני
נאמרה בלטישאנא פשנא אמר על
קבל די כל תימני מלכותי לא י
נמלין פשנא להודיעותי ואמרה ט
בהל די רוח אלחין קדישין בו
ארתו נמאל די שמה בלטישאנא
אשתומס נשעה הוא ורעיותי י
יבהלנה ענה מלכא ואמר בלטי
בלטישאנא הלמא נפשה אל יבהל
ענה בלטישאנא ואמר מרמי הלמא
לשאנא נפשה לערני
אילנא די חזיה די נטה ותקת ור
נרומה ימטא לשמנא נחזיתה לכל
ארעא : ועפנה שפני ואמרה
שאנא נמון לנכא נה פחומהי פ
תרון

לְנֹלָא בַּהּ תַּחֲחֹזִי תַּטְלַל חַיִּיתָ מִ
בְּרָא וּבַעֲפֹרְתֵי יָדָיו אֲפֹרֵי שְׂמֵיָא
וּמִנֵּה יִהְיוּ כֹל בְּשָׂרָא וְ
חַיִּיתָ בְּחַיֵּי רֵאשִׁי עַל מִשְׁכְּבֵי וְאֵ
וְאֵלֵי עֵינֵי וְקִדִּישׁ מִן שְׂמֵיָא וְהִתְ
קִדַּשׁ בְּהַל וְכֵן אֲמַר גְּדִי אֵן
אֵילָנָא וְקִצְעֵי עֲפֹרְתֵי אֲפֹרֵי עִמֵּיהּ
וְכִדְרֵי אֲנִימָה תִּנְדֵּר חַיִּיתָ מִן הַתְּ
תַּחֲחֹזִי וְאֲפֹרֵי מִן עֲפֹרְתֵי וְ
בְּרִים עֵקֶר שְׂרֻשֹׁתֵי בְּאֹרְעָא שְׂבָקֵי
וְכַאֲסֹר דִּי מִזֵּל וְהָשׁ מִנְהָא דִּי
בְּרָא וְכֵטֵל שְׂמֵיָא יִתְכַבֵּעַ וְעַם הַ
חַיִּיתָ חֲלָקָה בְּעֵשֶׂט אֲרֵעָא
לְבַנָּה מִן אֲנוּשָׁא יִשְׁכְּנֵן גְּלִבְתָּהּ חַיִּיתָ
יִתְהַיֵּב לֵהּ וְשִׁבְעָה עֲגִינֵן יִחְלַפְתֵּן
עֲלֵיהִי וְכִנְיָה עֵינֵי פִתְגָא
פִתְגָמָא וְכַמְאֲמֹר קִדִּישִׁין שְׂאֵלְתָא
עַל וְכִנְיָה דִּי יִתְכַבֵּעַת חַיִּיתָ דִּי שֵׁל
שְׁלִיט

עליה במלכות אגשא ולמן די תצא
ותגה : ודי אמרו למשמש
עקר שושתי די אילנא מלכותך
לך קימא מן די תצע די שליטין
שמא : לחו מלכא מלכי
ישפר עליו וחטין באדקה פוק ו
ועותך במחן עיני חו תהיה אר
ארבה לשלותך : עלא מטא
על גבורי צור מלכא : לך
לקצת ירחין חרי עשו על חיבל
מלכותא די בעל מהלך הוח :
ענה מלכא נאמרו הלא נא היא ט
בעל נטנא די אנה טויהח לבית
מלכו טהקה חסגי וליקר חרני :
עור מלכא נפוס מלכא קל מן
שמא ופל לך אמרין ובטור צור
מלכא מלכותא ענה מן :
זמן אגשא לך טרדיו ועם היות
ברא

הַדָּוָר הַיּוֹת בְּרָא וּבְעוֹסוֹתָי וְשִׁבְנָן
צַפְרֵי שָׁמַיָא : אֲנֹכִי הוּא מִל
מִלְכָא דִּי רַבִּיּוּת וְהַקְּפָה וְרַבְרֵתָן ר
רַבָּה וּמִטָּה לְשָׁמַיָא וְשִׁלְטָנָן לְסוּח
אַרְעָא : וְדִי הוּא מִלְכָא עִיר
וְקַדִּישׁ וְהוּת מִן שָׁמַיָא וְאָמְרוּ גַדְר
אֵילָנָא וְהַבְּלִיָּהי בְּנִים עַקְרֵי שׁוֹשׁוּבָהי
בְּאַרְעָא שְׁבָקוּ וּבְאַסְוִי דִּי פְּרִיזֵל ו
נִהְיֵשׁ הַנְּהָאָא דִּי בְּנָא וּבְטַל שָׁמַיָא
יַעֲטִיעַ וְעַם הַיּוֹת בְּרָא הַלְקָה עַר
דִּי שְׁבַעַת עֲבָדִין יַחְלִמָן עֲלוֹתָי :
בְּנָה פְּשָׁנָא מִלְכָא וּגְזוּרָה עֲלִיָּא ח
הוּא דִּי מִטָּה עַל-מְרָא מִלְכָא :
וְלֵךְ טַרְדִּין מִן-אַנְשָׁא וְעַם-הַיּוֹת ט
בְּנָא לְהוּא מְדוּרָן וְעַשְׂבָּא כְּתוּרִין
לֵךְ יַטְעִמָן וּמִסַּל שָׁמַיָא לֵךְ מִז
מִזְבְּעִין וְשְׁבַעַת עֲבָדִין יַחְלִמָן ע
עַלְן עַר דִּי מְבַעַע דִּי-שְׁלִיט עַל
עֲלִיָּא

מה ענות : מה זמנא מנפשי
 יהוב עלי וליקר מלכותי חזניו
 חזניו יהוב עלי ולי חזניו דרב
 זרובבדי יבעת ועל מלכותי הת
 התקנה דרב יהודא דוספת לי :
 כען איה גמירי גמי משה ומ
 זמורום ומחור למלך שמא ז
 גי נל מעטותי קשוט ואזהרת
 גין ודי מהלכין בגיה יכל להש
 להשפלה : בלשאגו מלמא עבר
 להם נב לנבנותי אלה ולקבל
 אלמא זמנא שנה : בלשאגו אמר
 בטעם זמנא להיתיה למאני זתמא
 בונסא גי תופק ונבנר גמי אבותי
 מן היכלא גי טיושלים וישתון ט
 מהו מלמא זרובבדי שגלחה ול
 ולתנהה : בארין היתו מאני זתמא
 גי תופיקו מן היכלא גי טיה אלהא
 גי

בְּנֵי מִדְּבַר עֲשָׂה בְּחֻרֵי לֵךְ יֵת
יִטְעֲמֵת וְשִׁבְעָה עֲבוֹת וְחֲלֵמֵת ע
עֲלֵיךְ עַד דֵּי תִּבְעֵי דֵּי שְׁלִיט ע
עֲלֵיךְ בְּמִלְכּוּת אֲנִישָׁא וְלִמֵּן דֵּי
יִצְאָה יִתְנַהֵב : בְּהַ שְׁעֵתָא
מִלְכָּא סִפְתָּה עַל וְנִבְנֵי וְיָדוּ וְיָמֵן
אֲנִישָׁא סְרִיב וְעֲשָׂה בְּחֻרֵי יֵאֵבֵל
וְיִסְתַּל שְׁמֵיָא גְּשִׁמָּה וְיִטְבַּע עַד
דֵּי שְׁעֵרָה בְּנִשְׁרִיב וְבֵה וְטִפְרוּדֵי
בְּאַפְרוּן : וְלִקְצָה יוֹמֵיָא אֵת
וְנִבְנֵי וְיָדוּ עֵינֵי לְשִׁמְיָא וְטִלָּה
וְיִמְדַּעַי עֲלֵי יִתְנַהֵב וְלִעֲלֵיָא בְּנֵהַ
וְלִחֵי עֲלֵמָא שְׁבֵהַ וְהִדְוֵה דֵּי ש
שְׁלִטְנָה שְׁלִטֵּן עֲלֵם וְיִמְלִכְוֵהַ ע
עַם דֵּי וְדוּ : וְעַל דְּאַרְיָ א
אַרְעָא בֵּלָה הַשְׁתֵּי בְּמִתְאַפְוֵה עֵינֵי
בְּהֵל שְׁמֵיָא וְדְאַרְיָ אַרְעָא וְלֵא א
אַרְיָ דֵּי יִמְדַּעַי בֵּינָה וְיִאֲמֵר לֵב
מֵד

במלכותא ישלט : ארון פ
עליון כל הנימי מלכא ולא כח
בדלון כתבא למקרא ותשרא להו
להודעה למלכא : ארון מלכ
מלכא נלשא צו שגיא מהבהל וז
וזוהי שגין עלוהי ונברכוהי מ
משפשת : מלכא לקבל
מלי מלכא ונברכוהי לביה מ
משפא עללה ענה מלכא ואמ
נאמנה מלכא לעלמין הי אל
יבולת רעיוני ויונה אל ישפנה
איהי גבר במלכותה הי וז
זוח אלחין קרושין בה ונרומי א
אכור גהור ושכלתנו ונכמה כח
בנכמה אלחין השתנתה בה ומ
למלכא גנוני צור אכור רב הו
הוסמין שפאין צורין הקימה אנה
מלכא : על קבל הי דוח ימנה
ומנע 1 ה

למקרא ופסוק להודיעתי ארבע
הלכות והמונה די דתתא על אי
אזאנו והלפא במלכותא השלט
: באנו ענה דגאל ואמר קר
קום מלכא מפתחין לך לחינו דג
העובדין לאחורו דג כנס מכתא
אקרא למלכא ופסוקא אהודיעה :
אנה מלכא אלקא עליא מלכותא
ברכותא ויקרא והנה יהו לנעמ
באי אטין : ומן דטורא די
יהו ליה על עממיא אמיא ולש
ולשמיא דוואעין ונהלין מן ס
קמיותי די הוה אגא הוה קסיל
די הוה אגא הוה מהא די הוה
אגא הוה מרים די הוה אגא ה
הוה משפיל : ונני רם לבנה
ורוחה תקפת לחודה תוחת מן ס
כנסא מלכותה ויקרא העדיו מע
1 iii מנה

וּמִיּוֹצֵא וּשְׁלֵחֵהוּ מִפֶּשֶׁר הַלְמִין ו
וּמִיּוֹצֵא אֲחֵרֵי וּמִיּוֹצֵא קֶטְרוֹן הַשֵּׁ
הַשְּׁמֵנִתָּה מִן הַגִּבְעָל הִי מִלֵּבָא
שֵׁם שֵׁמֶה עַל שְׁמֵינֵי נֶעַן הַגִּבְעָל
יִתְקַרֵּי וּפֶשֶׁרֶת יִתְחַוֶּה : מִלֵּבָא
הַגִּבְעָל הָעַל קִנִּים מִלֵּבָא עֵת מִלֵּ
מִלֵּבָא יִתְמַן לַגִּבְעָל אֲנִיחָא הִיא
הַגִּבְעָל הִי מִן פְּנֵי גִלְתָּא הִי יִתְחַוֶּה
הִי הִיא מִלֵּבָא אֲנִי מִן יִתְחַוֶּה :
וּשְׁמֵעָה עֲלֵינוּ הִי רִיחָא אֲנִיחָא קִד
קֶדְשִׁין בְּרַחְמֵי וּשְׁלֵחֵהוּ וְהִיא
וְהִיא יִתְחַוֶּה הַשְּׁמֵנִתָּה בְּרַחְמֵי
נֶעַן הָעַל קֶדְשִׁי חַיִּימָא אֲשֵׁרִיא
הִי בְּתַבָּא דְנִיחָא יִתְחַוֶּה וּפֶשֶׁרֶת לֵחַ
לְחֻזְעֵתֵינוּ וְלֹא בְּתַלְיוֹן פֶּשֶׁרֶת מִלֵּבָא
לְחֻזְעֵתֵינוּ : וְאִנְחָא שְׁמֵעָה עֲלֵינוּ
הִי חֹבֵל פֶּשֶׁרֶת לְמִפְשֵׁר וְקֶטְרוֹן
לְמִיּוֹצֵא נֶעַן חֹן חֹבֵל בְּתַבָּא לְמִ
לְמִקְרָא

מנה : זמן-למי-אנשא-טריה
 ולבנה-עם-היותה-שני-ועם-ער
 ערוה-מדורה-עשמה-בתורין-וט
 יטעמניה-ומסל-שמיא-גשמה-י
 יאטפע-ער-די-ינדע-די-שלוט-א
 אלהא-עליא-במלכות-אנשא-ולמן
 די-ינפא-יהקים-עליה
 זאנה-ערה-בלשאצן-לא-חשפלה
 לבנה-פל-קנל-די-בל-גנה-יועה
 ועל-מנה-שמיה-ההוממה
 ולמאנה-די-בניה-היהו-קומן
 זאנה-והומניה-שגלתן-גלהתן
 חמנה-שתין-עדת-ולאלתי-נספא
 ונהנה-נחשא-פוזל-אעז-זאנה
 די-לא-חיו-ולא-שמעין-ולא-יועה
 שבת-ולאלתי-די-ושמתן-ערה
 נפל-ארתמן-לח-לא-הנה-י-באנה
 מן-קומותי-שליה-פסא-די-ינא-י
 ונהנה

עלותי ועל גויאל שם כל לשום
לשונותה ועד מעלי שמשא הו
הנה משתנה להצלותה
באין גויאל אלך הנגשו על מ
מלכא ואמרין למלכא נע מלכא
די נה למני ופנס די כל אסר
דקנס די מלכא יתקס לא להשו
להשגא באין מלכא א
אמר ויהיו לגויאל נמו לגא
די אנונא ענה מלכא ואמר לו
לגויאל אלמד די אנה פלה לה
גויאל הוא ישועת וחיית
אבו הוא ושמת על פס גבא וה
דהמה מלכא בעוקתה ובעוקת ו
נברכותי די לא השגא אבו בגויאל
: אנה אל מלכא לחיבלה ונת
טנה ורחו לא חנעל קנמותי וש
ושמת גנה עלותי באנת
מלכא

זמורה קדם אלהה כל-קבל די-
 הנה עמו מן קדמה דנה :
 ארון גבריה אלך הרגישו ותשנה
 לגויאל בעה ומתהון קדם אלהה
 : ארון קונו ומתון קד
 קדם מלמא על-אסר מלמא דל
 דלא אסר נשמת די נל-איש ד
 די ישעא מן-ל-אלה ואיש ער
 יומיו מלחיו להו מנן מלמא ית
 יתמא לגט אריותא עיה מלמא
 דמנו יאיש מלמא טנה מוני י
 דפוס די-לא הערא : מארון
 עיה ומתון קדם מלמא די גויאל
 די מן-מני אריותא די יתג לא
 ישם עלינו מלמא טעם ועל-אס
 אסרא די נשמת ומתון מלמא נ
 מלמא בעה בעיה : ארון
 מלמא מני מלמא אסר אסר אסר
 אריותא

די אַנטל קרובותי די זינאל וילגט
 אריותא נמו אבן בעיותו הושיהות
 ולא מטר לארעיה גמא עז די
 שלטנ כהון אריותא וכל גרמיותו
 תוקי : באותו זרנוש מלמא
 בנת לבל עממא אמא ולשנא
 די זאיתו ככל ארעא שלמתו י
 ישא : מד קומי שים ט
 טעם די ככל שלטן מלכותי לה
 לחון זאעין ורחלית מן קום אלה
 די זינאל די הוא אלהא היא וק
 וקום לעלמין ומלכותה די לא
 התחיל ושלטנה עז סוקא :
 משינת ומאל ועבו אהו והמדות
 בשמא ונאעא די שנת לזינאל
 מן די אריותא : וזינאל י
 גיה הצלה במלכות זרנוש ובמ
 במלכות מורש פוסיא :
 בשנת

מלכא בשמימיא יקום סגורא ו
נתהוהה לה לגשא די אריותא אז
אזל . . . נמקורה לגשא לזו
לזגאל בקל עינו ועק ענה מ
מלכא נאמן לזגאל זגאל ענו
אלהא תיא אלהו די אנהה סלה
לה בתורה תיכל לשוברהו מן
אריותא . . . אנו זגאל עס
מלכא מלל מלכא לעלמין תיי
אלהי שלה מלאכה נסא
פס אריותא ולא תמלעי כל קנל
די קומתי זנו השתנה לי זאת
קומן מלכא תעלה לי ענה :
אנו מלכא שאגא סאג עלותי ו
לזגאל אמר להנסקה מן אשא
נהס זגאל מן אשא נעל תעל
לא השתנה בה די הימן באלהה
נאמן מלכא ותיהו אנויא אל
די

עַל אֲשֶׁן אַרְבַּע הַיּוֹם עוֹת עַל אֲבוֹת
וְאַרְבַּעַת הָאֲשֵׁן לַחַיִּוְתָא וְשִׁלְטוֹן י
יְהוֹם לָהּ : בְּאֵמֶר הַזֶּה הוּא
הוּא הַחַיִּי לִילִיָּא וְאֵרֵךְ הַיּוֹם וְכִי
בְיַעֲרָא דְחַיִּילָא וְאֵמֶתְנִי וְהַקְּיָפָא י
יַחֲוֶה וְשִׁנְיָ דִּי פְּחֵל לָהּ בְּכַרְבָּן
אַבְלָה וּמְדַקָּה וְשִׁנְיָא פְּרַגְלִיָּה וּפִס
בְּסֵסָה וְהוּא מְשִׁנְיָא מִן כָּל הַיּוֹתָא
דִּי קוֹמִיָּה וְקוֹרְעוֹן עֲשׂוֹר לָהּ :
מְשִׁתְּמַל הוּיָהּ בְּקוֹרְעִיָּא וְאַלֹּף קוֹרְ
אַחֲרֵי זַעֲיָהּ סִלְקָה בְּנִיחָוֹן וְהַלֵּת
מִן קוֹרְעִיָּא קוֹמִיָּהּ אִיהַעֲקֶרֶוּ מִן
קוֹמִיָּה וְאַלֹּף עֲיָנִין בְּעֵינֵי אִנְשׁ
אִנְשׁא בְּקוֹרְעִיָּא דָּא וּפִס מְמַלְל רַב
בְּכַרְבָּן : הוּא הוּיָהּ עַד דִּי
בְּנִסְתָּהּ רַמְיוֹ וְעַתִּיק יוֹמִין יִתִּיב ל
לְבַוְשָׁה כְּהַלֵּג הוּר וְשִׁעֵר וְאִשׁ
דְּאִשָּׁה בְּעַמֵּר וְקָא בְּרִסְיָה שְׁבִי
שְׁבִיבִין

בְּשֵׁנֵי הַיּוֹם לְעֵלְאֲשֵׁר מֵלֶךְ הַכֹּל
בְּעֵל הַלֵּם הַיּוֹם וְהַיּוֹם רֵאשִׁיב עַל
מִשְׁעָבֵהּ בְּאֶרֶץ הַלְּמָא בְּהַב רֵאשִׁיב
מֵלֵךְ אֲמֵר : עֲנֵה דְנִיבֵאל ו
דְּאֲמֵר הַיּוֹם הַיּוֹם בְּהַיּוֹם עִם לִילֵיב
דְּאֲמֵר אֲנִישׁ דְּהַיּוֹם שְׂמֵיב מִגִּיחֵר ל
לִיבֵמֵה נֵבֵה : דְּאֲנִישׁ הַיּוֹם נֵב
נִיבֵהוּ סִלְקוּ מִן יֵבֵה שְׂמֵיב דְּהַי
מִן דְּהַי : קִימִיבֵהּ בְּאֶרֶץ
נִיבֵהוּ דְּהַי יֵבֵר לֵה מִיב הַיּוֹם עַר
דְּהַי מִיבֵהוּ אֲמִיב נִיבֵהוּ מִן דְּהַי
אֲנִישׁ וְעַל נִיבֵהוּ מִיבֵהוּ הַיּוֹם
נִיבֵהוּ אֲנִישׁ יֵהִיב לֵה : דְּאֲמֵר
הַיּוֹם אֲמֵר הַיּוֹם דְּמִיב לֵה וְל
נִיבֵהוּ דְּהַי הַיּוֹם וְהַיּוֹם עִלְעֵי
עִלְעֵי מִן שְׂמֵיב וְנִיבֵהוּ אֲמֵר לֵה
קִימִיבֵהוּ אֲמֵר מִיבֵהוּ שְׂמֵיב : אֲמֵר
הַיּוֹם הַיּוֹם הַיּוֹם דְּהַי אֲמֵר
וְלֵה

עלם די לא יעדה ומלכותה די
לא תהפל : אהמניה ורהי
אה די גיאל טגו גדה והגוי ואשי
יגהלגוי : קרנה על חו מ
מן קאמניא ויגמא אבעא מנה ע
על כל גיה ואמר לי ופשו מ
מליא יהודעגוי : אילו חיו
היהא רבנבנא די אגין אבעא א
אדבעא מלכין יקומין מן אנשא
ויקבלת מלכותא קדושי ע
עליונין ויהסות מלכותא ע על
עלמא ועו עלם עלמא :
אגין אגיה ליגמא על היהא רב
רביעיתא די חיה שגיא מן בלחז
דהלא יתרת שגיה די סוזל וט
וטפניה די גוש אנלה מוקה ר
ושאגא ברגליה נבסה : ועל
קנוגא עשו די טראשה ואחרו די
סלקת k i

שמינת די גור אלגלוהי גור ד
דלק : גור די גור גור ג
ונפק מד קדמותי אלה אלפים י
ישמשנה ודכו רבון קדמותי י
יקומון דינא יהיב וספרין פתיחי
: : : : :
היה הויה פאנין מן קל
מליא נבונה די קנא ממלא
היה הויה ער די קטילה הויה נ
דחבר גשמה ויהיבה ליקינה א
אשא : גשאר הויה העיו
שלטתון ואכות בחיין יהיבה ל
להון ער זמן ועין : : : : :
הויה בחיין ליליא וארז עם עניי
שמיא נבו אנש איה הויה וער
עתיק יומיא מטה וקדמותי הקר
הקרנותי : : : : :
דיקר נחלה וכל עממיא אמיא
ולשמיא לה פלחון שלטנה שלטן
עלם

להשגיח ומנין וזה ויהי חסד
 בינה שר עזר ועזרין ופלא עזר
 ודינא יהוב ושלטנה יה
 יו עזר להשמנה ולחובנה עד ס
 סופא ומלכותא ושלטנא
 ארנותא די מלכות ההות כל ש
 שמיא יהיבת לעם קדישי עליוני
 מלכותה מלכותה עלם וכל שלטנה
 לה ופלהת וישתמעות
 עד כה סופא די מלכה אגא די
 דינאל שגיא ועזרתי ובהלגתי וזרתי
 ישתנון עלי ומלכה כלפי נטר
 גטרה בשנה שלוש למ
 למלכות כל שאר המלך הזון נר
 וזאת אלי אני דינאל אחרי הגראת
 אלי בהחלה ואראת
 בהזת ויהי בראתי ואני בשושן ה
 מפינה אשר בעילם
 המדינת k η

סלקה ונפלו מן קדמיה חלה ו
וקדמה דכו ועיניו לה רבס ממלל
רבובו והנה רב מן המנהג
הזה חיה וקדמה דכו ענה קרב
עם קדמיה ונבלה להו
עו גי אתה עתק יומיא ודינא
יהי לקדמיה עליהו ודינא מ
מטה ומלמיה החסנו קדמיה
כו אמר חיה רב ענה מלמ נט
רביעא דהיא בארעא גי השגא מן
כל מלמיה והאנל על ארעא ו
הדושה והקנה : וקדמיה עשה
מנה מלמיה עשה מלמיה יקמ
יקמנו ואהו יקום אהויהו והיא
ישנה מן קדמיה והנה מלמיה
יהשיל :
המלית לצד עלה ומלל ולקש
הלקדמיה עליהו ודינא ויסור ל
לחשונה

וַיִּבֶן אֶת-הָאֵל וַיִּשְׁכַּן אֶת-שְׁמֵי קָ
קִמְיוֹ וְלֹא-הָיָה כֹּה עֹלֵל לְעַמּוֹ
לְפָנָיו וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֶרֶץ וַיִּרְמַסְתֵּהוּ
וְלֹא-הָיָה מִצִּיל לְאֵל מִיָּדוֹ :
וַיִּצְמִיר הַשָּׁמַיִם הַגְּדֹל עַד-מֵאֵד
וַיַּעֲצֵמוּ וַשְׁפָרָה חֶסֶד הַגְּדֹלָה וְת
וַתְּעֲלִינָה חֹזֶה אֲרֻפֵּעַ תְּהִיָּה לֹא
לְאֲרֻפֵּעַ וְיִהְיֶה הַשָּׁמַיִם :
וּמִן-הָאֵתָּה מֵתָם יֵצֵא קֶדֶם אֵתָּה מִ
מִצְיֹנָה וְתִגְדֹל יְהוָה אֶל-הַגִּבּוֹר
וְאֶל-הַמְּזֹרָה וְאֶל-הַצִּבּוֹר
וְתִגְדֹל עַד-זִבְא הַשָּׁמַיִם וְתִפֹּל א
אֶרֶץ מִן-הַצִּבּוֹר וּמִן-הַנּוֹכְכִים ו
וְתִרְמַסֵּם : וְעַד שֶׁר הַצִּבּוֹר
הַגְּדֹל וְתִמְנֵנֵהוּ תְּרִים הַתְּמִיד וְהַש
וְתִשְׁלַךְ מִכּוֹן מִקְדָּשֵׁהוּ :
וְצִבּוֹר תִּתֵּן עַל-הַתְּמִיד בְּפִשֵּׁעַ ו
וְתִשְׁלַךְ אֵמֶת אֶרֶץ וְעִשְׂתֵּהּ וְהַצ
תוֹ k וְהַצְלִיחָה

הַמְרִיעָה וְאֵלֶּה כְּחוֹז וְאֵי הַיִּתֵּי
עַל-אֲנֵל אֵלֵי : וְאֵשָׁא ע
עֵינַי וְאֵלֶּה וְהֵב אֵל אֲחֹר עֵמֹד
לִפְנֵי הָאֲנֵל וְלוֹ קָרְנִים וְתַקְרָנִים
אֲנֵהוּ וְהֵאֵת אֲנֵה מִן-הַשְּׂנִית
וְהֵאֵת עֲלֶה פִּאֲרוֹת :
וְאֵתֵי אֵת-הָאֵל מִגַּע יִמֵּה וְאֵ
וְהֵאֵת וְהֵאֵת וְהֵל-הֵינֵה לֹא-יֵשׁ
יֵעֲמֹד לִפְנֵי וְאֵת מֵאֵל מֵיֵדוּ וְאֵ
וְעֵשֶׂה מִגַּע וְהֵאֵת :
וְאֵת הַיִּתֵּי מִמֶּנּוּ וְהֵב אֲחֹר-הַשֵּׁ
הַעִים בֵּא מִן-הַמַּעַרְבִים עַל-פְּנֵי ט
בֵּל הַמֵּדִי וְאֵת וְהֵאֵת בֵּלֵה וְהֵאֵת
קֵת הַיִּתֵּי מִן עֵינַי :
עַל-הָאֵל בֵּעַל הַקְרָנִים אֲשֶׁר נֵא
וְאֵתֵי עֵמֹד לִפְנֵי הָאֲנֵל וְהֵב אֵ
אֵלֵי הַמַּעַרְבִים :
מִגַּע אֵל הָאֵל וְהֵאֵת אֵלֵי
וְהֵב

הַנּוֹגִי מוֹדִיעַ אֵת אֲשֶׁר יִהְיֶה בָּא
בְּאַחֲרֵי הַזֶּעַם כִּי לְמוֹעַד קֵץ :
הָאֵיל אֲשֶׁר רֵאִיתָ בְּעַל הַקְּרָנִים
מִלְכֵי מִזְרַח וּפְרָס : וְהַצִּפּוֹר
הַשְּׂעִיר מֶלֶךְ יָתוּ וְהַקָּרָן הַגְּדוֹלָה א
אֲשֶׁר בֵּין עֵינָיו הוּא הַמֶּלֶךְ הוּא
הַרְאֵשׁוֹן : וְהַנְּשִׁבְרָה וְהַעֲמֻדָּה
אַרְבַּע הַהֵמִיחַ אַרְבַּע מַלְכוּת מִגִּוֵי
יַעֲמֻדָּה וְלֹא כִּנְחוּ : וּבְאַחֲרֵי
מַלְכוּתָם כִּתְּתָם הַפְּשָׁעִים יַעֲמֻד
מֶלֶךְ עַד פְּנִים וּמִכֵּן הַיּוֹדֵה :
וְעַד כִּחוּ וְלֹא כִּנְחוּ וְנִפְלְאוֹת כ
יִשְׁחִית וְהַצְּלִיחַ וְעָשָׂה וְהַשְׁחִית ע
עֲזוּמִים וְעַם קְדוֹשִׁים :
וְעַל שִׁבְלוֹ וְהַצְּלִיחַ מִרְמַח בְּיָדוֹ ו
וּבְלִבּוֹ יַגְדִּיל וּבְשִׁלּוֹת יִשְׁחִית ו
בְּכִים וְעַל שֶׁר שְׁנָיִם יַעֲמֻד וְנֹא
וּבְאַפְסֵי יָד יִשְׁבֵּר : וּמִרְאֵה
הַקְּרָן k iii

וְהִיאֲלֵיכָהּ : וְאִשְׁמַעֲהָ אֱלֹהֵי-
קֹדֶשׁ מְנַחֵם וְיֹאמְרוּ אֲלֵיהֶם קֹדֶשׁ ל
לְפָנָיו הַמְצִיבֵנו עַל-מַתְּי חַיִּים
הַחַיִּים וְהַפֶּשֶׁע שָׁמַם הֵם וְקֹדֶשׁ ו
וַיֵּצֵא מִן-מִסַּע : וְיֹאמְרוּ אֵלֵינוּ
עַל-עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעַל-אֲלֻפֵינוּ וְשִׁלַּשׁ מֵא
מֵאֹת וְיִצְדַק קֹדֶשׁ : וְיִהְיֶה
בְּיָמֵינוּ אֵינוּ וְיִצְאֵל אֶת-הַחַיִּים וְיֵא
וְיִצְדַקְשֵׁנוּ בְּיָמֵינוּ וְיִהְיֶה עִמָּנוּ לְיָמֵינוּ
בְּמִלְחָמָה גְּבוּרָה : וְאִשְׁמַעֲ קוֹ
קוֹל-אֱלֹהִים בְּיָמֵינוּ וְיִקְרָא וְיֹאמְרוּ
אֲבִינֵינוּ לְהַגִּיד לְהַגִּיד אֶת-הַמְּנַחֵם :
וְיֵצֵא אֵלֵינוּ עִמָּנוּ וְיִהְיֶה וְיִצְדַק
וְיִצְדַקְשֵׁנוּ עַל-פְּשָׁעֵינוּ וְיֹאמְרוּ אֵלֵינוּ הַחַיִּים
בְּ-אֱלֹהִים בְּיָמֵינוּ לְעַתְדָּה הַחַיִּים :
וְיִצְדַקְשֵׁנוּ עִמָּנוּ וְיִצְדַקְשֵׁנוּ עַל-פְּשָׁעֵינוּ א
אֲבִינֵינוּ וְיִצְדַקְשֵׁנוּ בְּיָמֵינוּ וְיִצְדַקְשֵׁנוּ עַל-עֲוֹנוֹתֵינוּ
עִמָּנוּ : וְיֹאמְרוּ הַחַיִּים
הַחַיִּים

לאתביו ולשמרי מצותיו
 הטאנו ועוננו והרשענו ומרדנו ו
 נסור ממצותיך וממשפטיך
 ולא שמענו אל עבונך הנביאים
 אשר הברו בשמן אל מלכנו ש
 שרינו ואכתיו ואל כל עם הא
 הארץ : לך אדני העזקה ו
 ולגו בשת הפנים ביום הזה לאיש
 והודה ולישבי ירושלם ולכל יש
 ישראל הקובים והחקים בכל
 הארצות אשר התתם שם במע
 במעלם אשר מעלו בך :
 יהיה לנו בשת הפנים למלכנו
 לשרינו ולאכתיו אשר הטאנו ל
 לך : לאדני אלהינו הרה
 הרחמים והסליחות בני מרדנו ב
 בך : ולא שמענו בקול י
 יהוה אלהינו ללכת בהורתיו אש
 אשר k v

הַעֲרֵב וְהַתְּקַן אֲשֶׁר נֶאֱמַר אֵלֶּיךָ ה'
הָיָא וְאַתָּה סָתַם הַחֹזֶן מִי לַיָּמִים
בָּבִים : וְאֵיךְ דִּבְרָא לְהַיִּיתִי
וְהַלִּיתִי יָמִים וְאִקְוִים וְאֶעֱשֶׂה אֵת
-- מִלְּאֵנָה הַמֶּלֶךְ וְאֶשְׁתַּחֲוֶה עַל--
הַמִּצְוָה וְאִין מִבֵּין : בְּשָׁנָה
אֵת לְדַבְרֵיךְ בְּרַחֲמֵיךְ מִזֶּנֶן
מִי אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ עַל מַלְכֵיךְ בִּשְׁנֵים
בְּשָׁנִים : בְּשָׁנָה אֵת לְמַלְכֵי
אֵיךְ דִּבְרָא עֲנֵה עֲסָפִים מִסְפָּר
הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיָה דְבַר יְחִוָּה אֶל--
יְהוָה הַעֲבִיב לְמַלְאֲכָה לְחַנּוּכָה י'
יְהוָה שְׁנַעֲמִים שָׁנָה : וְאַתָּה
אֵת פְּעִי אֶל אֲדֹנָי הָאֱלֹהִים לְבַקֵּשׁ
הַמֶּלֶךְ וְהַחֲנֻנִים בְּעוֹם וְשֵׁק וְאֶפֶס
: וְאַתְּפַלֵּל לַיהוָה אֱלֹהֵי ו'
וְאַתָּה וְאַמְנֵה אֵיךְ אֲדֹנָי הָאֵל ה'
הַגָּדוֹל וְהַגִּבּוֹר שְׁמֹר תְּפִילָּתִי וְהַחֲסֵךְ
לְאֵתְבִיר

עלינו בו שדיק יהוה אלהינו ע
על כל מעשיו אשר עשה ולא
שמענו בקלו

ועתה ארנו אלהינו אשר הוצאת
את עמך מארץ מצרים בני הו
הזקה ותעש לך שם ביום הזה ה
הטאנו ושענו

ארנו בכל צדקתך ישע יא אמן
והמתן מעיניך ירושלים הר קדש
קדשך בני בהטאנו ובעונות אבת
אבותינו ירושלים ועמך להרפה ל
לכל סביבותינו

ועתה שמע אלהינו אל תכלת
עבדך ואל תחננו ורחם פניך ע
על מקדשך השמים למען אר
ארנו

הטה אלהי
אונך ושמע פקח עיניך וראה ש
שממתנו ותקור אשר נקרא ש
שמך

אֲשֶׁר-וַתֵּן לְפָנָיו כִּי עָבְדוּ הֵן
הַגִּבִּיּוֹת וְכָל-יִשְׂרָאֵל עַ
עָבְדוּ אֶת-הַחֹרֶת וְסוּר לְבַלְתִּי שׁ
שָׁמוּעַ בְּקִלְוֹ וְהָתָן עֲלֵינוּ הָאֵלֹה
וְהַשְׁבַּע אֲשֶׁר בְּחֹבֶבֶת בְּחֹרֶת מִשׁ
מֹשֶׁה עָבַד הָאֱלֹהִים כִּי הִטְאָנוּ ל
לוֹ וְיָקָם אֶת-זַמְרִיר א
אֲשֶׁר דָּבַר עֲלֵינוּ וְעַל-שְׁפָטֵינוּ א
אֲשֶׁר שְׁפָטֵנוּ לְהַבִּיא עֲלֵינוּ רַעַה
גְּדֹלָה אֲשֶׁר לֹא-נַעֲשֶׂתָהּ חַתָּח עַל
הַשָּׁמַיִם כַּאֲשֶׁר נַעֲשֶׂתָה בִּירוּשׁ
בִּירוּשָׁלַם וְ
כַאֲשֶׁר נָתַתָּ בְּחֹרֶת מֹשֶׁה אֶת נ
עַל-חֹרֶעַת הַזֹּאת כַּאֲשֶׁר עֲלֵינוּ וְלֹא
הֲלֵינוּ אֶת-פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ל
לְשׁוֹנֵנוּ מִעֲוִינוּנוּ אֱלֹהֵשָׁמַיִל נֹאמַ
בְּאִמְתָּן וְ
וַיִּשְׁקֹר יְהוָה עַל-חֹרֶעַת וַיְבַרְכֵהָ
עֲלֵינוּ

וְכִין בְּרַבְר וְהִכֵּן כְּמִרְאָה
שְׁבָעִים שְׁבָעִים נֶחְמַד עַל עֵמֶד
וְעַל עֵיר קֹדֶשׁ לְבֵלָא חֲפָשֶׁע וְ
וְלַחֲתָם חֲטָאוֹת וְלִכְפֹּר עֵוֹן וְלַהֲבִיֵּא
צָדִיק עַל מֵיִם וְלַחֲתָם הַזֶּוֹן וְנִבְיָא
וְלִמְשַׁח קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים וְ
וְהַזֶּוֹע וְחֲשָׁבֵל מִן מִצָּא דְבַר לַח
לְהַשִּׁיב וְלִכְנוּת יְרוּשָׁלַם עַד מ
מְשִׁיחַ נְגִיד שְׁבָעִים שְׁבָעָה וְשֶׁב
וְשְׁבָעִים שְׁשִׁים וְשָׁנִים תְּשׁוּב וְ
וְנִבְנֶתָה רְחוֹב וְהַרְוֵץ וּבְצֹק הַעֵת
הַעֲתִים וְאַחֲרֵי הַשְּׁבָעִים שְׁשִׁים
וְשָׁנִים יִבְרַח מְשִׁיחַ וְאִין לוֹ וְהַעִיר
וְהַקֹּדֶשׁ יִשְׁחִית עִם נְגִיד חֲבָא וְקִינֹ
בְשִׁטָּה וְעַד קִי מִלְחָמָה נִהְרָצָה ש
שְׁמֵמוֹת וְהַגְּבִיר בְּנִית
לְרַבִּים שְׁבוּעַ אַחַר וְחֲצִי הַשְּׁבוּעַ י
יִשְׁבִּית זָבַח וּמִנְחָח וְעַל כִּנּוֹת שֶׁק
שְׁקֻצִים

שמך עליה כי לא על-אזקהני
אזנהו מפילים ההגוניו לפני
כי על-והמין תרבים
אזני שמעה אזני סלחה אזני ה
הקשיבה ועשה אל-האחר למענך
אלהי כי-שמך זקרא על-עיוך ו
ועל-עמך ו ועוד אזני מרנן
ומתפלל ומתודה הסאתי והסאת
עמי ישראל ומפול החנתי לפני
יהוה אלהי על-חר קוש אלהי
ועוד אזני מרנן בתפלה
והאיש זכריאל אשר ראיתי בתו
בהזון בתהלה מועת ביעת זצע
אלי בעת מנחת-עוב
ויבן וירנן עמי ויאמר זכריאל ע
עתה יצאתי להשפילך בינה
בתהלה ההגוניך יצא וברו ואני
באתי להגיד כי המדות אפה זכ
ובין

דגיתו בתרשיש ופניו כמראה ב
בוס ועיניו כלפניו אש הזעתי
ומרגלתי בעין נחשת קלל וקול
דבריו נקול המון

והאיתי אני ונאל לבני את-הם
המראה והאנשים אשר היו עם
עמי לא נא את המראה אבל ה
הנה גדולה ופלה עליהם ויבררו
בהם : ואני בשארת לבני
נא את המראה הגדולה הזאת
ולא ישאר בי עם ויהי גהפן עלי
למשה ולא עזתי עם

ואשמע את קול דבריו ונשמעי
את קול דבריו ואני הייתי גודס על
פני ופני אנא : והנה יד געה
בי והיועני על--ברמי ועפתי יד
ידי : ויאמר אלי דגאל איש
המדות הנתן פניו אשר אצני ונתן
אלי

שקדתיים משמם ועד הנה ויהי
והנה תהי על שמם
בשנה שלוש לכוש מלך פרס ו
דבר גילה ליהל אשר יקרא ש
שמו בלסאשאר האמה הנבר וה
נאשא גדול ענין את הנבר ונעיה
לו פמנצה : : עמים ההם
אני גיאל הנה מנאבל שלשה
שננים ימים : : להם המ
תמורה לא אגלה ונשן ויהי לא
הא אל פי וסון לא סמפי ע
ע מלאה שלשה שננים ימים
ובים עשנים ואנבעה
להוש הראשון ואני הייתי על
יד הנבר הגדול הוא הנקל :
נאשא את עני וארא והנה איש
את לטיש פנים ומתניו הגרים
פנים אפיו
ואיתתו

אל העמר לגדי ארני במראה ג
גדפני צירי עלי ולא עזרתי כח
: וחיך יוכל עכו ארני זה לנפני
עם ארני זה ואני מעפה לא יעמר
יפי כח גושמה לא ושארתי מי
גיסה ויגע מי במראה אנס ויהו
גחוקתי : ויאמר אל-
גירא איש-גמדות שלום לך הז
חוק וחק ונפני עמי החוקתי
גאמרת ידני ארני מי חוקתי :
גיאמר חרעה למה באתי אליך
לעמה אשנה לחלקם עם שני מי
פניס ואני יוצא ונתה שני יתן ב
גא : אמל אגיד לך
גאי-גדשום ננתי אמה ואין אה
גאדו מהחוק עמי אל-אלה מי-א
גאם מינאל שונם :
גאני גשעה אהת לגניוש דמדי ע
עמי

L

אליך ועמך על עמך בני עתה
שלחתי אליך ונבחרו עמי את
הנבחר הזה עמדי מרעיו
ויאמרו אלי אל תירא וניאל מי
מן היום הראשון אשר נתת את
לבך לחבין ולהתענות לפני אל
אלהיך ושמעך וברוך ואני באתי
בנבחרים : וישו מלכות פרס
עמו לנגדי עשרים ואחד יום והנה
מיבאל אחר השנים הראשנים א
בא לעזרתי ואני וחתרתי שם אל
מלכי פרס : ובאתי להבינך
את אשר יקרה לעמך באחרית ה
הימים בני ערו חוזו לימים :
ונבחרו עמי בנבחרים האלה ות
נתתי פני אנחה ונאלמתי :
והנה בנמיה בני אדם נאע על ש
שפתי ונאפתח מי נאנבנה ונאמר
א

דלא תעזוב כחה תורע ולא יעמז
תורע ותתן היא ומטיאה ותילכה
ומתויקה בעתים
ועמז מעז שרשית פנו ונבא א
אל החיל ונבא במעוז מלך הא
הצפון ועשה בהם ותחזיק
וגם אל היתם עם וסניתם עם-נ
עלי המותם נסת וזהב בשני יט
נבא מצנים והוא שנים יעמז מ
מלך הצפון
נבא
במלכות מלך הגג ושם אל-אנ
אנמה
נבנו והגרי ואספה
המות תילים רבים נבא הוא ושסת
וענו ושם והגרי ער מעוז
והמנמר מלך הגג נבא ונלהם
עמו עם-מלך הצפון והעמיו ה
המות נב ונמו המות נבנו
נבא המות ירום לבנו והמי
והמיל L ה

עמדי למחזיק ולמעוז לו
לעתה אמת אגיד לך הנה עור ש
שלשה מלכים עמדים לפני
והתביעי ועשית עשר גדול מכל
בהזקתו בעשרו ועור חבל את מ
מלכות ית
מלך אביר ומשל ממשל רב וע
ועשה כדגו
בעמרו השמר מלכותו ורחוק ל
לארבע רוחות השמים ולא לאת
לאחרותו ולא במשלו אשר משל
בו הנפש מלכותו ולאחרים מל
מלכו אלה ויהוק מ
מלך חגב ומן שריו ויהוק על
עליו ומשל ממשל רב ממש
ממשלתו ויקז שנים
והחפרי ובה מלך חגב תבא אל
מלך תצות לעשות מישורים ו
ולא

היהת : וישב פניו לאיום
ולכו רבים והשפית קצין הרפתח
לו בלתי הרפתח ישוב לו : וישב
פניו למעוץ אנצו ונבשל ונפל ו
ולא ימצא : ועמד
על פני מעביר נוגש הדר מלב
מלכות ובנימים אהנים ישבו ול
ולא באפים ולא במלקוח :
ועמד על פני נבוח ולא נתנו
עליו חוד מלכות הבא בשלות ו
והחזיק מלכות בחלקלקות :
הרעה השטה ישטפו מלפניו וי
וישברו נגס נגיד כרית :
ומד ההחברות אליו יעשה מרמת
ועלה ועזם במעט גוי :
בשלות ובמשמעי מדינת יבא ו
ועשה אשר לא עשו אבתיו ואם
באבות אבתיו מה ושאל הרגיש
לגם L וי

וְהַפִּיל וְנִבְאָה וְלֹא יִעֹז
וְשֵׁב מֶלֶךְ הַצִּפּוֹן וְהַעֲמִיד הַמּוֹן
כִּי מִן הַרְאֵשׁוֹן וְלִקְדַּת הַעֲתִים שׁ
שָׁנִים יִבּוֹא בּוֹא בְּחֵל גְּדוֹל וְכֵן
וּבְרִנּוֹשׁ רַב וְנִבְעָתִים
הֵם רַבִּים יַעֲמִידוּ עַל-מֶלֶךְ הַנּוֹ
הַגָּב וְכֵן מְרִיזֵי עַמּוֹ יִנְשָׂא לַת
לְהַעֲמִיד הַזֶּה וְנִבְשָׁלֵה
וְיִבֹּא מֶלֶךְ הַצִּפּוֹן וְיִשְׁמֹךְ סִלְלָה
וְלִבּוֹ עֵיז מִבְּעוֹדָה וְהַעֲוֹת הַגָּב
לֹא יַעֲמִידוּ וְעַם מִבְּחֵרֵי וְאֵין בַּת
לְעַמּוֹ וְיַעֲשֶׂה תֵבָא א
אֵלָיו כְּרִצּוֹנֵי וְאֵין עַמּוֹ לִפְנֵי וְי
וְיַעֲמֵד בְּאֶרֶץ הַצִּבִּי וְנִבְלָה בְּיַד
וְיִשֶׁם פְּנִי לְנֹא ב
בְּחֵסֶת מִלְּמִנְתּוֹ וְיִשְׁרִים עַמּוֹ
וְעֲשֶׂה וְכֵן הַנְּשִׂים יִתֵּן-לוֹ לַחֵשׁ
לְתַשְׁחִיחָה וְלֹא הַעֲמֵד וְלֹא לֹת
הַחַיִּת

וְזָעַם עַל-בְּרִית־קֹדֶשׁ וְעָשָׂה וְשָׂא
וַיָּבֹן עַל-עֹזְבֵי בְרִית קֹדֶשׁ :
וְזָרְעִים מִמֶּנּוּ יַעֲמִדוּ וְחָלְלוּ חֵם
הַמִּקְדָּשׁ הַמְעוֹז וְהַסִּירוּ הַחֲמִידוֹ וְ
וַתִּתֵּן הַשְּׁקוֹץ מִשְׁוֹמֵם :
וַיִּרְשָׁעוּ בְרִית וְחַיִּית בַּחֲלָקוֹת וְ
זָעַם יִדְעִי אֱלֹהֵי וְחֹקָה וְעָשָׂה :
וּמִשְׁבִּילֵי עֵם וּבִינוּ לְרַבִּים וְנֹב
וְנִבְשְׁלוּ בַחֲרֹב וּבְלַחְבָּת בְּשָׂבִי וּבִ
וּבְכֹזָה וּמִיּוֹם רַבִּים :
וּבְחַבְשָׁלִים יַעֲזֹרוּ עִזֵּי מַעֲט וְנִלוּ
עַל־יָחַם רַבִּים בַּחֲלָקָה :
וַיִּמְדוּ הַמִּשְׁבִּילִים יִפְשְׁלוּ לַצְּרוּת
בָּהֶם וּלְבֹר וּלְלַבֵּן עַד-עַתָּה קִדְ בִ
כִּי-עוֹד לַמוֹעֵד :
וַיִּתְּנוּ הַמֶּלֶךְ וְהַרֹמֵם וְהַגָּדֵל עַל
כָּל-אֵל וְעַל אֵל אֱלֹהִים יִדְבַר נֶפֶל
נֶפֶל אֲוֵת וְהַזְלִיחַ עַד-כָּלָה זָעַם כִּ
בִי

לָהֶם יִכּוּזוּ וְעַל מִכְצוּרִים יִתְשֵׁם
מִחֲשַׁבְתֵּיךָ וְעַד-עַתָּה
וַיַּעַר כְּהוֹ וּלְבָבוֹ עַל-מֶלֶךְ הַנֶּגֶב
בְּחֵיל גְּדוֹל וּמֶלֶךְ הַנֶּגֶב יִתְגַּדֵּל לְ
לְמַלְחָמָה בְּחֵיל-גְּדוֹל וְעַיִנָּם עַר
מֵאֵד וְלֹא יַעֲמֹד בִּי-יִחְשְׁבוּ עַ
עֲלֵיו מִחֲשָׁבוֹת : וְאֲכַלִּי
פֶת-בְּאֵר יִשְׁבּוּרָהּ וְחֵילוֹ יִשְׁטוֹת
וְנִפְלוּ הַלְלוּם רַבִּים :
וַיִּשְׁנִיחֵם הַמַּלְאָכִים לַבָּבִים לְמַרְעֵי
וְעַל-שִׁלְחַן אֲהֵר בֶּזֶק יִדְבְּרוּ וְלֹא
תִצְלַח בִּי-עוֹד קִדְ לְמוֹעֵד :
וַיֵּשֶׁב אֲרָצוֹ בְּרִנּוֹשׁ גְּדוֹל וּלְבָבוֹ
עַל-בְּרִית קֹדֶשׁ וְעִשָּׂה וְשָׁב לֹא
לְאֲרָצוֹ : לְמוֹעֵד
וַיִּשָׁב וַיָּבֵא בְּנֵגֶב וְלֹא-הָיְתָה נִרְאָה
בְּנִיאֲשׁוּנָה וּבְנִיאֲרֻזָּה :
וַיָּבֵא בְּנֵי אֲזַיִם בְּהִים וַיַּנְבֵּאתָ וְשָׁב
וְזַעַם

דשלה ידו בארצות הארץ מצרים
לא תהיה לפליטה

ומשל במכמי תחב ותבסת וב
אכל המדות מצרים ולבנים וב
ונשים במזעזיו : ושמועות
יבנה להו ממזנה ומצפון ויצא ב
בהמא גולה לתשמיר ולתחרים ר
עבים : ויסע אחלי

אפניו בין ימים לתר צבי קדש
צבא ער קצו ואין עוזר לו :

ובעת ההיא יעמד מיבאל חשור ה
הגדול העמד על בני עמד הוי
והיתה עת צרה אשר לא גתיתה
מתיות גוי ער העת ההיא ובעת
ההיא ימלט עמד כל הנמצא בהוב
בספר : ורבים מישיגי ארמת
עמד יקיצו אלה להיו עולם ואלה
לתרפות להראות עולם :

והמשבילים L v

כִּי תִחַדְתָּהּ וַעֲשֵׂתָהּ
וְעַל-אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו לֹא יִבְיֹן וְעַל-
הַמִּדּוֹת וְשֵׁים וְעַל-כָּל-אֱלֹהִים לֹא י
יִבְיֹן כִּי עַל-כָּל וְתִגְדֹל
וְלֹא-אֱלֹהִים מַעֲשִׂים עַל-כֵּן וְנִפְדוּ וְל
וְלֹא-אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּהוּ אֲבוֹתָיו י
יִנְבֹּא בְּהַבֵּן וּבְנִסְתָּהּ וּבְאֲבוֹן יִקְרָה ו
בְּתַמְדוֹת וְעֲשֵׂה לִמ
לְמַעַרְבֵי מַעֲשִׂים עִם-אֱלֹהִים זָכוּ א
אֲשֶׁר חִבְּיוּ יִרְפָּה בְּבוֹד וְהַמְשִׁילִם
בְּנִבְנִים וְאֵימָה יִהְיֶה בְּמַחֲיוֹ
וְכַעַת קִד יִתְנַחֵה עִמּוֹ מֶלֶךְ הַגֹּב
וְיִשְׁמַעַר עֲלֵיו מֶלֶךְ הַצִּפּוֹן כְּרֹכֵב ו
בְּתַפְרָשִׁים וּבְאֵינִיּוֹת וְכֹהֵת וְנֵא כֵּא
בְּאֵינִיּוֹת וְשִׁטָּה וְעֵבוּ
וְנֵא בְּאֵרֶץ הַצִּבּוֹר וְנִבְוִת יִבְשָׁלוּ ו
וְאֵלֶּה יִמְלִטוּ מִיַּדוֹ אֲדוֹם וּמוֹאֵב
וְנֵאשִׁית בְּגֵי עִמּוֹ
וְיִשְׁלַח

אֲדַבֵּר מִתְּחִלָּה אֵלֶיךָ
וְיֵאמְרוּ לְךָ בְּנֵי אֱלֹהִים
וְהַתְּמִים הַדְּבָרִים עַד-עַתָּה
וְהַבְּרָרָה וְהַתְּלַבְּנָה וְהַיִּצְרָפוֹת רַבִּים
וְהַחֲשִׁיעוֹת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִכְיֶזְבֵּן כָּל-
רֹשָׁעִים וְהַמְּשֻׁבָּלִים יִכְיֶזְבֵּן :
וְהַמַּעַת הַזֶּה חֹסֵר הַתְּמִיד וְלֹתֵת שְׂקוֹד
שָׁמַם יָמִים אֵלֶיךָ מֵאֲהָרִים וְהַשָּׁמַיִם
אֲשֶׁרֶיךָ הַמְּחַבֵּה וְיִצְעַק
לְיָמִים אֵלֶיךָ שְׁלֹשׁ מֵאֹת
מֵאֹת שְׁלֹשִׁים וְהַ
וְחַמִּשָּׁה :
וְאַתָּה לְךָ
לְקַדֵּם
וְתַנּוּחַ וְהַעֲמֹד
לְגַבְלֵךְ לְקַדֵּם
תְּיָמִין
כִּי :

והמשפתי לים והתירו מותו חרקי
ומצויקי הרבים כנבנים לעולם
ועד : ואמה דגאל סתם
הרבים והתם הספר ער עת קז
ישטור נמים והנה העת :
וראיתי אני דגאל והנה שנים את
אחרים עמדים אחר הנה לשפת ה
הוא ואת הנה לשפת היא :
ויאמר לאיש לבוש תבנים אשר
ממעל למימי היא ער מהי ק
קז תפלאות : ואשמע א
את האיש לבוש תבנים אשר מ
ממעל למימי היא נדם ומינו
ושמאלו אל השמים וישבע בה
בהי העולם כי למועד מועדים ו
והגו ונבלות ופז נר עם קוש ת
תכלית כל אלה : וידע
נאני שמעתי ולא אבין ואמנה א
אני

communis fo. xxi. pag. ii. li. xiiii. le
ge בבל והגיתו בבל fo. xxiii. pag. i. lin.
vii. lege pro masculini Masculinū
pag. ii. lin. ii. lege. בעלתו fo. xxiiii
pag. ii. li. vii. ante uerbum punctus
delendus est. fo. xxvii. pag. i. li. vl-
tima scribe יב פ בי pag. ii. li. pe-
uultima בלב fo. xxxiii. pag. i.
linea. xv. פ צורי lege צורי & li. vl-
tima pro verba uerbum. folio
.xxxiiii. pagina. i. linea. penultima
insere statim post .. apparet ut.
pagina .ii. .linea. .xiiii. lege
תתקורתו fo. xxxv. pagina .ii.
linea. .xiiii. lege commutatur.
folio. xxxvi. pagi. ii. linea. vltia
pro ila scribe Ali. folio . lx .
pagina. i. linea. penul. lege immu-
tabiles

Errores.

Hebrææ & Chaldeæ vbiq; in me-
dia syllaba cū dyphthongo æ lege
In titulo p quæ lege que line dyph-
thongo. foli. ii. pag. i. linea vii. lege
literæ. itidem & fo. iii. pag. i. li. pe-
nultima. fo. v. pag. i. linea vltima le-
ge solitario. folio eodē pag. ii. li. x.
pro . . . lege . . . fo. vi. pag. i. linea xiiii
lege exercitio. fo. ix. pag. i. li. i. lege
harmoniam & linea v. lege **הריש**
fo. xi. pag. i. linea iiii. pro, si ne ver-
borū aut, lege sine verborū, aut de-
leta uirgula post aut, eodē fo. pa.
ii. line. x. lege. **ימרת** fo. xiii. pag. i.
linea vltima lege **שנתים** foli. xiiii.
pag. ii. li. vii. lege **רשע** & li. x. lege
בהבלת fo. xvi. pag. ii. li. xii. lege
communis

tabiles. fo. lxxiiii. pa. i. li. penultima
lege 778 fo. li. pag. i. lin. xi. pro
preciperent lege perciperent .

Wittembergæ .iii. Idus

Aprilis. Anno.

M. D. XXV.

Be 426.

8
f

ULB Halle

3

003 864 294

D.

[Faint blue ink scribbles]

